ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'- ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.141 — ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2 — «Τὸ ἔθνος πρέπει νὰ μάθη νὰ θεωρῇ ἐθνικὸν ὅ,τι εἶναι ἀληθές» ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ — 10 ΣΕΛΙΔΕΣ — ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1970

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 58, ΤΗΛΕΦ. 619.511 ■ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ: 618.448 ■ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΕΦΕΛΚΟΣΜΟΣ ■ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ 5, ΤΗΛ. 541.305 ■ ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 4, ΤΗΛΕΦ. 62.112

ΤΡΕΙΣ ΑΚΟΜΗ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ...

Εἶναι δύσκολοι αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Χρειάζεται μεγάλη αὐτοκυριαρχία διὰ νὰ μὴ κακοποιῇ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν. Ἀκόμη καὶ ἐπιστήμονες, πολὺ διακεκριμένοι εἰς τὸν κλάδον τους, ὅταν ἀσχολοῦνται μὲ τὰ πολιτικά, λησμονοῦν τὰς μεθόδους τοῦ ἐπιστημονικῶς σκέπτεσθαι καὶ συλλογίζονται κατὰ τρόπον διαφορετικὸν ἢ καὶ ἀντίθετον. Ὁ κ. Γ. Μαῦρος εἶναι ἱκανὸς νομικός. Κατὰ κυρίαν, ὅμως, ἀπασχόλησιν εἶναι πολιτικός. Ὁ πολιτικὸς ἀπορροφᾷ τελείως τὸν ἐπιστήμονα. Καὶ ἔτσι μᾶς δίδεται ἡ ἐξήγησις διατὶ ὁ κ. Γ. Μαῦρος, καταθέτων ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου, ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἐσεβάσθη τὰ γεγονότα καὶ ἀφ' ἑτέρου συνήγαγεν αὐθαίρετα συμπεράσματα. Θὰ τὸ ἀποδείξωμεν, ἀναλύοντες μερικοὺς ἀκόμη ἀπὸ τοὺς ἰσχυρισμούς του:

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ: Κατὰ τὸν κ. Γ. Μαῦρον, μετὰ τὸ 1949 καὶ μέχρι τοῦ 1967, δὲν ὑπῆρξεν ὑπολογίσιμον Κομμουνιστικὸν Κόμμα. Εἶπεν εἰς τὸ Στρατοδικεῖον:

«Τὸ 1947 καὶ μετὰ ἡ Χώρα ἀντιμετώπισε τὸν κομμουνισμὸν ἔνοπλον καὶ τὸν ἔπληξεν. Ἔκτοτε δὲν ὑπάρχει ὑπολογίσιμον Κομμουνιστικὸν Κόμμα. Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι δύο ἢ τρεῖς ὧραι ἤρκεσαν κατὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν, σημαίνει ὅτι αἱ δημιουργηθεῖσαι ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν κυβερνήσεων ὑπηρεσίαι παρακολουθήσεως καὶ ἐπαγρυπνήσεως κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, εἶχαν φθάσει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, ὥστε κομμουνισμός, οὐσίᾳ, δὲν ὑπῆρχεν.»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ἡ κεραυνοβόλος ἐνέργεια τῆς Ἐπαναστάσεως τὴν νύκτα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἀνυπαρξίαν Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Ἡ ἀπειλὴ ἀπὸ τὴν ἄκραν Ἀριστερὰν εἶχεν ἐπισημανθῆ πρὸς τὸν Γ. Παπανδρέου ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ὄργανα τοῦ Κράτους (ἐκθέσεις Α. Ἀναστασίου, Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν —Ὑφαντῆς καὶ Κρίντας— κλπ.). Ἐπρόκειτο περὶ προσώπων τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τοῦ Γ. Παπανδρέου. Κατὰ συνέπειαν, αἱ ἐκθέσεις των δὲν δύνανται νὰ ἀμφισβητηθοῦν. Ὡμιλοῦσαν περὶ ραγδαίας ἀναπτύξεως τῆς δυνάμεως τῆς ἄκρας Ἀριστερᾶς. Ἀπὸ δὲ τὰ ἀρχεῖα τῆς ΕΔΑ προκύπτει ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εἶχε θέσει ζήτημα προσπελάσεως πρὸς τὴν Ἐξουσίαν. Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἰδικαί μας ἀπόψεις. Προέρχονται εἴτε ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου εἴτε ἀπὸ τὴν ἄκραν Ἀριστεράν. Πῶς, λοιπόν, τὰ ἀποσιωπᾷ ὁ κ. Γ. Μαῦρος; Πῶς ἀγνοεῖ τὴν τεραστίαν ὀργανωτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἄκρας Ἀριστερᾶς, καθὼς καὶ τὴν κυριαρχίαν εἰς τὴν ὕπαιθρον τῶν Λαμπράκηδων; Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα παρέλυσε τὴν νύκτα τῆς 21ης Ἀπριλίου, ἐπειδὴ ὑπέστη ἀριστοτεχνικὸν αἰφνιδιασμόν. Δὲν ἐστερεῖτο δυνάμεως, ἀλλὰ κατελήφθη ἐξ ἀπροόπτου. Ἐκοιμᾶτο ἥσυχον, διότι εἶχεν ἄλλην προοπτικήν. Προητοιμάζετο νὰ δώσῃ τὴν μάχην του εἰς ἄλλην χρονικὴν στιγμήν. Ὁ Στρατὸς τὸ ἐπρόλαβε καὶ τὸ ἐξουδετέρωσεν, ἐνῷ ἦτο ἀνύποπτον. Ἡ διάλυσις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος δὲν πιστοποιεῖ τὴν ἀδυναμίαν του, ἀλλὰ μαρτυρεῖ τὴν δεξιοτεχνίαν τῆς Ἐπαναστάσεως.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ: Ὁ κ. Γ. Μαῦρος ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος δὲν ὑπερέβαινε τὸ 14% τῶν ψήφων. Ἰδοὺ ἡ σχετικὴ στιχομυθία του μὲ τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον:

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Ἦτο ἀσήμαντος ὁ κομμουνισμός, κ. μάρτυς, ὅταν εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἀναμέτρησιν τοῦ 1958 ἦλθε δεύτερον κόμμα εἰς τὴν Βουλήν;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Κύριε Βασιλικὲ Ἐπίτροπε, αἱ τότε ψῆφοι τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τότε κόμματος δὲν ἦσαν ψῆφοι, ἀλλὰ διαμαρτυρίαι τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τῆς τότε καταστάσεως. Ἡ δύναμις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τὸ 1951, μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ, ἦτο 8,9ο)ο. Τὸ 1963 ἔλαβε 14ο)ο κατὰ τὴν ἐκλογικὴν ἀναμέτρησιν καὶ τὸ 1964 ὑπεχώρησεν εἰς 11ο)ο, ὑποστὰν πανωλεθρίαν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Θὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὸν κ. Γ. Μαῦρον μερικὰ ἀναμφισβήτητα γεγονότα. Τὸ 1963 τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἔλαβε τὸ 14% τῶν ψήφων. Περιέργως, ὁ κ. Γ. Μαῦρος λησμονεῖ ὅτι τότε οἱ κομμουνισταὶ παρεχώρησαν μέρος τῆς ἐκλογικῆς των δυνάμεως εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Δὲν τὸ ἀπέκρυψαν, ἄλλωστε, καὶ μάλιστα ὁ τότε πρόεδρος τῆς ΕΔΑ Ι. Πασαλίδης τὸ διεκήρυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 24ης Ἰουνίου 1965, εἶπε:

«Μιλῶ μὲ εἰλικρίνεια. Ὅταν ἐτέθη τὸ ζήτημα, στὶς 13 Ἰουλίου, τί θὰ κάμωμεν ἐμεῖς, ἐφ' ὅσον κατέρχεται μόνον του τὸ κόμμα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐγὼ μὲ εἰλικρίνεια εἶπα στοὺς συναδέλφους: Μόνοι μας δὲν μποροῦμε νὰ ἀπαλλάξουμε τὴ Χώρα ἀπὸ τὴν Ἐξουσία τῆς Δεξιᾶς. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εὕρουμε τοὺς τρόπους καὶ τὰς μεθόδους, γιὰ νὰ ἔλθῃ ἡ Ἕνωσι Κέντρου αὐτοδύναμος. Ἐδώσαμε στὸν πολιτικόν μας ἀγῶνα ἰδεολογικὴ μορφή: Νὰ πέσῃ ὁ Καραμανλῆς. Καὶ αὐτὸ ἐκάμαμε. Ἂν αὐτὸ δὲν θέλετε νὰ τὸ ἀναγνωρίσετε, τόσο τὸ χειρότερο γιὰ σᾶς.»

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1964, ὁ κ. Γ. Μαῦρος λέγει ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. «ὑπέστη πανωλεθρίαν». Ἡ χρησιμοποίησις τῆς λέξεως «πανωλεθρία» ταιριάζει εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀγῶνος. Ἡ πανωλεθρία εἶναι μία πλήρης ἧττα ἑνὸς ἀντιπάλου. Ἀλλ' ὡς γνωρίζουν τὰ 9 ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων, τὸ 1964 ἡ ἄκρα Ἀριστερὰ ἐπηύξησε τὴν βοήθειάν της πρὸς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Τῆς ἔδωσε καὶ ἄλλας ψήφους πέραν ἐκείνων τοῦ 1963. Καὶ τὸ ἔκαμεν ἐπισήμως: Δὲν κατήρτισεν ἐκλογικοὺς συνδυασμοὺς εἰς πολλὰς ἐκλογικὰς περιφερείας. Πῶς, λοιπόν, ὅταν αὐτὰ εἶναι τὰ γεγονότα, ὁ κ. Γ. Μαῦρος προσπαθεῖ νὰ προκαλέσῃ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον καὶ τὴν Κοινὴν Γνώμην πεπλανημένας ἐντυπώσεις, κακομεταχειριζόμενος τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἄριστα γνωρίζει; Θὰ πρέπει ἀκόμη νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων του, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀνθρώπων του καί, πρὸ παντός, ἀπὸ τὴν σύγχυσιν τῶν ἄλλων πολιτικῶν κομμάτων. Ὅπερ ἀκριβῶς συνέβαινε τὸ 1967.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ: Ἡ δικτατορία ὑποβοηθεῖ τὸν κομμουνισμόν. Ἀναγινώσκομεν εἰς τὰ πρακτικά:

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Ἡ θεωρία μου ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι πιστεύω ὅτι αἱ δικτατορίαι εἶναι πηγὴ αὐξήσεως τοῦ κομμουνισμοῦ. Λέγεται δὲ ἀπὸ τοὺς εἰδικούς, ὅτι τὸ φαινόμενον τῆς μεγίστης αὐξήσεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἰταλίαν, προέρχεται ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς τριακονταετοῦς φασιστικῆς δικτατορίας τῆς χώρας.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Μὰ καὶ ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία δὲν εἶχε δικτατορίαν, ἔχει κομμουνισμὸν ὅσον καὶ ἡ Ἰταλία.

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Δὲν ἀποτελεῖ κίνδυνον, κ. Βασιλικὲ Ἐπίτροπε, ὁ κομμουνισμὸς τῆς Γαλλίας, ἀντιθέτως μὲ τὸν ἀποτελοῦντα κίνδυνον ἰταλικὸν τοιοῦτον.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Αἱ ἀνωτέρω σκέψεις τοῦ κ. Γ. Μαύρου ἀποτελοῦν τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ παραλογισμοῦ. Εἰς τὴν Ἰταλίαν, λέγει, ἀνεπτύχθη ὁ κομμουνισμὸς ἐξ αἰτίας τῆς φασιστικῆς δικτατορίας. Τοιαύτη δικτατορία, ὅμως, καὶ μάλιστα πολὺ χειροτέρας μορφῆς, ὑπῆρξε καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν. Διατί δὲν ἔχομεν καὶ ἐκεῖ κομμουνισμόν; Ὁ κ. Γ. Μαῦρος ἀδυνατεῖ νὰ ἀπαντήσῃ. Διότι τὰ γεγονότα εἶναι ἐναντίον του. Καὶ δὲν ἐπιδέχονται ταχυδακτυλουργίας. Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρετήρησεν ὀρθῶς, ὅτι περίπου ἴσον κομμουνισμὸν μὲ τὴν Ἰταλίαν ἔχει καὶ ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία δὲν ὑπέστη φασιστικὴν δικτατορίαν. Τὸ ἐπιχείρημα εἶναι ἀκλόνητον. Ἀποδεικνύει ὅτι εἰς ἄλλα αἴτια ὀφείλεται ἡ μεγάλη ἐπιρροὴ τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ ὄχι εἰς τὰ προηγηθέντα καθεστῶτα. Ἀλλ' ὁ κ. Γ. Μαῦρος, παρασυρθεὶς εἰς τὸν κατήφορον τῆς λογικῆς αὐθαιρεσίας καὶ μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατηθῇ, ἐνόμισεν ὅτι σώζεται λέγων ὅτι ὁ μὲν κομμουνισμὸς τῆς Ἰταλίας εἶναι ἐπικίνδυνος, τῆς δὲ Γαλλίας δὲν εἶναι. Εἰλικρινῶς ἐκπλησσόμεθα. Εἶναι συνήθεια τῶν πολιτικῶν νὰ προβάλλουν ἀνυποστάτους ἰσχυρισμοὺς ὅταν περιέρχωνται εἰς δύσκολον θέσιν. Ὑπάρχει, ὅμως, ὅριον. Καὶ ὁ κ. Γ. Μαῦρος τὸ ὑπερέβη. Δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν τὸν βαθμὸν ἐπικινδύνου τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Ὅ,τι καὶ ἂν λεχθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, θὰ στερῆται σοβαρότητος. Ἀλλ' ἂς κάμωμεν, πρὸς στιγμήν, τὴν παραχώρησιν εἰς τὸν κ. Γ. Μαῦρον, λόγω φιλίας καὶ ἐκτιμήσεως, νὰ δεχθῶμεν τὴν ἄποψίν του. Καὶ πάλιν τοῦ λέγομεν ὅτι ἂν ἡ κομμουνιστικὴ ἀπειλὴ εἰς τὴν Ἰταλίαν εἶναι σοβαρωτέρα, τοῦτο θὰ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι τὰ ἄλλα ἰταλικὰ κόμματα πολιτεύονται κακῶς, καθὼς καὶ εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν εἶχε τὸν ἰδικόν της Ντὲ Γκὼλ ἢ κάτι παρόμοιον.

Ἡ παρουσία καὶ τοῦ κ. Γ. Μαύρου εἰς τὸ Στρατοδικεῖον εἶναι πολὺ διδακτική. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη θὰ συναγάγῃ σημαντικὰ συμπεράσματα, ὄχι μόνον διὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μέλλον. Τί ὡδήγησε τὸν τόπον εἰς ἀδιέξοδον; Ὡρισμένη νοοτροπία τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Αὐτὴ ἡ νοοτροπία ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀπαράλλακτος ἢ καὶ ἐπιδεινωμένη. Αὐτὴ εἶναι ἡ διαπίστωσις ἀπὸ τὰς συζητήσεις ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου.

Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΕΛΟΓΗΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ, ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ

Σήμερον ἀγορεύει ὁ Β. Ἐπίτροπος

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ἤ ΚΥΡΙΑΚΗΝ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ὁ βασ. ἐπίτροπος τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν κ. Ἰω. Λιαπῆς, ὁ ὁποῖος θὰ ἀγορεύσῃ σήμερον εἰς τὴν δίκην τῶν 34 μελῶν τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης»

Τὴν 9.30' πρωινὴν σήμερον εἰς τὸ Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν — ὅπου διεξάγεται διὰ 12ην κατὰ σειρὰν ἡμέραν ἡ δίκη τῶν 34 μελῶν τῆς παρανόμου καὶ συνωμοτικῆς ὀργανώσεως «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα» — θὰ δοθῇ ὁ λόγος εἰς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον κ. Ἰωάννην Λιαπῆν, Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν, προκειμένου βάσει τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα προέκυψαν:

- Νὰ ἀναπτύξῃ τὸ κατηγορητήριον.
- Νὰ καταλογίσῃ τὸ ποσοστὸν εὐθύνης εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων καὶ
- Νὰ προτείνῃ τὰς ποινάς.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἐπερατώθη ἡ ἀπολογία καὶ τῶν ὑπολοίπων κατηγορουμένων. Μεταξὺ ἄλλων ἀπελογήθησαν χθὲς καὶ οἱ Διονύσιος Καράγιωργας, πρώην καθηγητὴς τῆς Παντείου Σχολῆς καὶ Γεώργιος Μαγκάκης, ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐκ τούτων ὁ μὲν Καράγιωργας ὡμολόγησε τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν «Δημοκρατικὴν Ἄμυναν», ὁ δὲ Μαγκάκης τὴν παραλαβὴν τῶν 13 ὡρολογιακῶν βομβῶν ἀπὸ Σουηδον.

Ἡ ἀπόφασις ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐκδοθῇ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ἢ τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς.

Ἡ ἀπολογία τοῦ Γ. Μαγκάκη

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πρωινῆς συνεδριάσεως, τὴν 8.30' ἐκλήθη καὶ ἀπελογήθη ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Γεώργιος - Ἀλέξανδρος Μαγκάκης, ἐτῶν 48, Ὑφηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν.

Οὗτος ἤρχισεν ἀπολογούμενος ὡς ἑξῆς:

ΜΑΓΚΑΚΗΣ: Ἔφθασα ἐνώπιον ὑμῶν κύριοι στρατοδίκαι μετὰ 8μηνον προδικασίαν καὶ μοῦ ἐδόθη ὁ λόγος πράγματι κατὰ τὴν διαδικασίαν αὐτὴν ἐνώπιόν σας ὅποτε τὸν ἐζήτησα. Θὰ τοποθετήσω τὸν ἑαυτόν μου ἀναγκαίως ὅπως πρέπει. Ἀντιμετωπίζω κατηγορίαν ἀφορῶσαν τὴν παράβασιν τοῦ Α.Ν. 509 καὶ ἄλλην παράβασιν. Ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά μου ἐγνώριζα τί μεγάλο ἀγαθὸν εἶναι ὁ λόγος καὶ τοῦτο τὸ διεπίστωσα καλύτερον κατὰ τὴν φυλάκισίν μου. Θὰ κάνω χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ λόγου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀληθείας. Εἶχα τὴν εὔνοια τῆς τύχης νὰ εἶμαι γνωστὸς εἰς τὸ εὐρὺ κοινόν, εἰς ἕνα εὐρύτατον κύκλον. Εἶμαι φιλαλήθης. Ὑπάρχει εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς μου μία ἀλήθεια. Αὐτὴ εἶναι ἡ μέριμνα διὰ τὸν τόπον, ἡ ἀνησυχία διὰ τὰς τύχας του. Αὐτὰ δὲν εἶναι δικαίωμα ἀποκλειστικὸν μερικῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ εἶναι καθῆκον τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Παραπέμπομαι γιὰ παράβασι τοῦ Α.Ν. 509. Γιὰ προσπάθεια ἀνατροπῆς τοῦ πολιτεύματος τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας καὶ συνεπῶς καὶ τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας. Ὁ χαρακτηρισμὸς ἂν ὄχι τραγικὸς τουλάχιστον κωμικὸς ὅτι διὰ βιαίων μέσων ἤθελον τὴν ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος. Ἐγὼ κύριοι στρατοδίκαι ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας, ὅταν ἤμην ἔφηβος ἐστρατεύθην εἰς τὴν ψυχήν μου ἐναντίον τῶν κατακτητῶν καὶ ὑπηρέτησα εἰς τὸν στρατὸν μέχρι τὸ 1950. Μόλις τὸ 1950 συνέχισα τὰς σπουδάς μου εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐν συνεχείᾳ μοῦ προσεφέρθη λαμπρὰ ἀκαδημαϊκὴ σταδιοδρομία εἰς Πανεπιστήμιον τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ τὴν ἀπεποιήθην. Ἤθελα τὸ μικρὸ ἰδικό μου δένδρον νὰ φυτευθῇ καὶ νὰ παραμείνῃ ἔστω καὶ ἐπὶ τῆς βραχώδους ἑλληνικῆς γῆς παρὰ τὰς εὐκολίας τὰς ὁποίας μοῦ προσέφερεν ἡ ἀλλοδαπή. Τὸ 1964 μοῦ προσεφέρθη πάλιν ἄλλη ἕδρα εἰς ἓν τῶν περιφήμων Πανεπιστημίων. Εἰς τὸ Γκέτιγκεν. Εἰς τὴν ἰδίαν ἕδραν ποὺ κάποτε ἐδίδασκεν ὁ Βέτσεν. Δὲν ἐδέχθην τὴν ἕδραν. Καὶ ὅμως παρ' ὅλα αὐτὰ ἐπέπρωτο νὰ παραπεμφθῶ ὡς ἄνθρωπος μεμωμένων ἐθνικῶν φρονημάτων. Ἐνῷ μὲ διακατέχουν αἱ ἀξίαι τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ φιλελευθερισμοῦ. Αὐταὶ ἀκριβῶς αἱ πεποιθήσεις μου μὲ ἔφεραν εἰς ἀντίθεσιν ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν μὲ τὸ καθεστὼς τῆς 21ης Ἀπριλίου.

Ἡ Ἑλλάς, συνέχισεν ὁ Μαγκάκης, ἔχει ὡς πνευματικὴν οὐσίαν τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ εἶναι ἐλευθέρα. Τὸ νόμισμα αὐτὸ ἔχει δύο ὄψεις τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν. Τὸ ὑψηλότερον κείμενον τοῦ κόσμου ὁ «Ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους» περικλείει ἀκριβῶς αὐτὰς τὰς ἀρχάς. Αὐτὸ τὸ σύγγραμμα τῶν αἰώνων εἶναι ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἐλευθέρου Ἀνθρώπου. Ἐὰν ἔζων κατὰ τὴν πυρκαϊὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ μὲ ἐρώτουν τί ἐπροτίμων νὰ γλυτώσω θὰ ἔλεγα τὸν «Ἐπιτάφιον τοῦ Περικλέους». Συχνὰ ἐπικαλούμεθα τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, ἀλλὰ ὀλίγον τὴν ἐνθυμούμεθα. Οἱ Θηβαῖοι εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐμήδισαν. Καὶ ὅταν τοὺς ἠρώτησαν διατὶ ἔδωσαν τὴν ἀπάντησιν ὅτι: δὲν εἶχον ἐλευθέραν πολιτείαν καὶ ὅτι ἔκαναν τὸ ἔκαναν διὰ νὰ τὴν ὑπερασπίσουν ἀπὸ τὴν ἀπολυταρχίαν. Τὸ κλέος τῆς παλιγ-

Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα

Δ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Οὔγγρος ἀεροπόρος διέφυγεν εἰς Ἰταλίαν μὲ ἕνα «Μίγκ»

ΡΩΜΗ, 8.— Καὶ ἄλλος Οὔγγρος ἀεροπόρος διέφυγε χθὲς ἐξ Οὐγγαρίας, ἐπιβαίνων ἀεροπλάνου σοβιετικῆς κατασκευῆς «Μίγκ 15» καὶ προσεγειώθη εἰς τὸ μικρὸν ἀεροδρόμιον τῆς Φορτούνα, εἰς ἀπόστασιν 15 χλμ. ἐκ τῆς Οὐντινε, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βενετίας, ὅπου ἐζήτησε πολιτικὸν ἄσυλον.

Ὁ 25ετὴς ὑποσμηναγὸς Σάντορ Ζομπάκι ἔγγαμος καὶ πατὴρ δύο τέκνων, ἀποφασίσας νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Οὐγγαρίαν, ὡς ὁ ἴδιος ἐδήλωσεν, ἐπέβη τοῦ ἀεροπλάνου του καὶ κατόπιν πτήσεως μέσω Γιουγκοσλαβίας, προσεγειώθη ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους.

Εἶναι ἡ δευτέρα περίπτωσις διαφυγῆς εἰς διάστημα ὀκτὼ μηνῶν. Τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, ὁ 40ετὴς Οὔγγρος ὑποσμηναγὸς Γιόζεφ Μπιρό, προσεγειώθη ἀνωμάλως διὰ «Μίγκ 19» πλησίον τῆς Οὐντινε καὶ ἐζήτησεν πολιτικὸν ἄσυλον.

(Ἀσσοσιέιτεντ)

Τὴν Παρασκευὴν αἱ συνομιλίαι Νίξον - Μπράντ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 8.— Ὁ καγκελλάριος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας κ. Βίλλυ Μπράντ ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ἀεροπορικῶς καὶ ἀμέσως ἐπέβη ἑλικοπτέρου τοῦ Σώματος τῶν Πεζοναυτῶν, τὸ ὁποῖον τὸν μετέφερε εἰς τὴν προεδρικὴν ἐξοχικὴν διαμονὴν τοῦ Κάμπ Ντέιβιντ, ὅπου θὰ παραμείνῃ μέχρι τῆς Πέμπτης, ὁπότε θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα. Τὴν Παρασκευὴν καὶ τὸ Σάββατον θὰ ἔχῃ συνομιλίας μετὰ τοῦ προέδρου Νίξον.

(Ρώυτερ)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

(Οἱ «Βάκχες» τοῦ Εὐριπίδη)

Ὑπὸ τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὰ λόγια ἑνὸς φίλου μου. Εἴμαστε συμπολεμιστὲς στὸ 1940. Μετὰ τὸν ἐχασα καὶ δὲν τὸν εἶδα, παρὰ λίγα χρόνια μετὰ τὴν κατοχή. «Ἔ, πῶς πέρασες ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια», τὸν ρώτησα. Καὶ μοῦ ἔδωσε τὴν ἀπροσδόκητη ἀπάντηση: «Τὰ ἔβγαλα πέρα μὲ λίγο ψωμὶ καὶ λίγο λαδάκι, καὶ διαβάζοντας ἀρχαίους Ἕλληνες συγγραφεῖς. Ἦταν, σὲ βεβαιῶ μιὰ παρηγοριά, ὅμοια μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς Νίκης. Διαβάζοντάς τους, πίστεψα πὼς ὁ ἄνθρωπος θὰ νικήσει. Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ νικήσει αὐτὸς ὁ τόσο ἐλεύθερος, ὁ τόσο ἀνεπτυγμένος πνευματικὸς ἄνθρωπος. Ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνας. Ὁ Ὅμηρος καὶ αὐτὸς ποὺ ἤθελε καὶ ποὺ ἤξερε νὰ διαβάζει Ὅμηρο. Ὁ Σωκράτης καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωκράτη. Αὐτοὶ ποὺ φτιάχνανε καὶ αὐτοὶ ποὺ βλέπανε καὶ ποὺ βράβευαν τὴν ἀρχαία τραγωδία. Καὶ θὰ νικήσει ἐπίσης ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος ποὺ ἔχει βγεῖ ἀπὸ τὰ σχολεῖα, ἀπὸ τὸ λόγο, ἀπὸ τὸ δίδαγμα, ἀπὸ τὴ μαγεία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων».

«Μὰ ξέρεις τόσο καλὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά;», ρώτησα τὸν φίλο μου, συγκινημένος καὶ ξαφνιασμένος. «Ἔ, δὲν εἶναι καὶ τόσο σπουδαῖα τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά μου», μοῦ ἀπάντησε. «Ὅ,τι ἔμαθα στὸ Γυμνάσιο, καὶ κάτι ἀκόμα. Μὰ εἶχα τὴν τύχη νὰ κληρονομήσω ἀπὸ τὸν πατέρα μου ἐκείνη τὴν παλαιὰ «Βιβλιοθήκη Φέξη». Βρῆκα μεταφρασμένα στὴ γλῶσσα μας κάπου ἑκατὸν τριάντα συγγράμματα ἀρχαίων κλασικῶν! Ποίηση, ἱστορία, φιλοσοφία, τραγωδία, ρητορική, μυθολογία, ὑμνογραφία, γεωγραφία, ἀπομνημονεύματα! Τί ἔργα, τί ὀνόματα! Ὅμηρος, Αἰσχύλος, Σο

Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα

16ΕΤΙΣ Η ΠΡΩΤΗ ΤΑΥΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

Ἡ εἴδησις δημοσιεύεται εἰς τὴν 9ην σελίδα καὶ εἰς τὴν στήλην

ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ

Τὸ Ἰσραὴλ θὰ ἀποφύγῃ βομβαρδισμὸν ρωσικῶν θέσεων στὸ Σουέζ.

— Ἔτσι θάχουμε τὸ κεφάλι μας ἥσυχο.

(Τοῦ κ. Κ. ΒΛΑΧΟΥ)

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΥΠΟΓΕΙΟΝ» ΜΕ 30 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

Τριάκοντα ἄτομα ἐτραυματίσθησαν χθὲς — τὰ περισσότερα ἐλαφρῶς — ὅταν ἁμαξοστοιχία τῶν ΕΗΣ προσέκρουσεν ἐπὶ τῆς προπορευομένης της, ἡ ὁποία εἶχε σταθμεύσει πρὸ τοῦ σταθμοῦ τῆς πλατείας Ἀττικῆς. Τὸ δυστύχημα συνέβη περὶ τὴν 3.10' μ. μ., περίπου 150 μέτρα πρὸ τοῦ σταθμοῦ καὶ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν πρόκλησιν πανικοῦ μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τῶν δύο ἁμαξοστοιχιῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἐξῆλθον διὰ μιᾶς ἐξόδου κινδύνου. Ἐκ τῶν τραυματιῶν μόνον 7 ἕως 8 ἐξακολουθοῦν νὰ νοσηλεύωνται εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» ἢ κλινικὰς τοῦ ΙΚΑ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι εὑρίσκονται ἐκτὸς κινδύνου. Ἕως ἀργὰ τὴν νύκτα, ἡ συγκοινωνία δὲν εἶχεν ἀποκατασταθῆ, δεδομένου ὅτι εἰς τὸν τόπον τῆς προσκρούσεως εὑρίσκοντο μηχανολόγοι καὶ ἐμπειρογνώμονες τῶν ΕΗΣ καὶ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἀσχολούμενοι μὲ τὴν διερεύνησιν τῶν αἰτίων τοῦ δυστυχήματος

(ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΛ. 9)

Ἀντιτουρκικὰ ἐπεισόδια εἰς Βηρυτὸν

ΑΠΟ ΑΡΜΕΝΙΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ

ΒΗΡΥΤΟΣ, 8.— Πλέον τῶν 500 Ἀρμένιοι σπουδασταὶ εἰσέβαλον προχθὲς εἰς αἴθουσαν τοῦ ἀμερικανικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βηρυτοῦ, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ διοργανωθῇ «Τουρκικὴ Ἑβδομάς» καὶ ἐπέτυχον τὴν ματαίωσιν τῶν ἐγκαινίων.

Οἱ διαδηλωταὶ ἐκράτουν πινακίδας μὲ διαφόρους ἐπιγραφάς. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν οἱ πρῶτοι στίχοι ἐκ τοῦ ποιήματος τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ «Τὸ Ἑλληνόπουλο», καθὼς καὶ συνθήματα, ὡς «Ἡ Τουρκία θὰ πληρώσῃ» καὶ «Ἀπαιτοῦμεν οἰκονομικὰς καὶ ἐδαφικὰς ἐπανορθώσεις».

Ἀντιπροσωπεία τῶν φοιτητῶν ἐπεσκέφθη τὸν πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου δρα Σαμουὲλ Κίρκγουντ καὶ ἐπέτυχε παρ' αὐτοῦ τὴν ἀκύρωσιν τῆς «Ἑβδομάδος» τὴν ὁποίαν εἶχε διοργανώσει ὁ Σύνδεσμος Τούρκων Φοιτητῶν.

(Γαλλ. Πρ.)

Φῆμαι ὅτι θὰ δικασθῇ ὁ Ντοῦμπτσεκ

ΥΠΟ ΦΡΟΥΡΗΣΙΝ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΤΣΕΧΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 8.— Νέαι κατηγορίαι ἐναντίον τοῦ Ντοῦμπτσεκ καὶ τῶν συνεργατῶν του, δικαιολογοῦν τὰς ὑπονοίας ὅτι προετοιμάζεται ἡ παραπομπή του εἰς δίκην. Ὡς μεταδίδεται ἐξ Ἀγκύρας, μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐκεῖ τσεχοσλοβακικῆς Πρεσβείας, «ἐφρούρουν» χθὲς αὐστηρῶς τὸν πρέσβυν κ. Ἀλεξάντερ Ντοῦμπτσεκ, ἀλλά, παρὰ ταῦτα, διεψεύδοντο αἱ πληροφορίαι, ὅτι ὁ πρώην Α' γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ. Τσεχοσλοβακίας θὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν Πράγαν διὰ νὰ δικασθῇ.

Ἀνατολικοὶ διπλωμάται ἐν Ἀγκύρᾳ, βεβαιοῦν ὅτι ἁπλῶς ἐκυκλοφόρησαν φῆμαι, καθ' ἃς ὁ Ντοῦμπτσεκ θὰ δικασθῇ διὰ τὰς εὐθύνας του εἰς τὴν κίνησιν μεταρρυθμίσεως, ἡ ὁποία συνετρίβη ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, τὸν Αὔγουστον τοῦ 1968.

Οὗτοι προσθέτουν, ὅτι αἱ φῆμαι αὗται προέκυψαν αὐθαιρέτως ἀπὸ τὴν ἀνεξήγητον ἀναχώρησιν τῆς συζύγου τοῦ κ. Ντοῦμπτσεκ ἐξ Ἀγκύρας διὰ Πράγαν, πρὸ δύο ἑβδομάδων.

Ἡ κυρία Ντοῦμπτσεκ ἀνεχώρησε διὰ τὴν Πράγαν δύο μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἀποβολῆς τοῦ συζύγου της ἐκ τοῦ Κ.Κ. Τσεχοσλοβακίας, μέχρις ἐξετάσεως τοῦ ρόλου του κατὰ τὴν μεταρρυθμιστικὴν περίοδον.

Μία ἐπιστολή

Ὁ κ. Ντοῦμπτσεκ κατηγορεῖται δι' ἓν ἐπεισόδιον κατὰ τὸ ὁποῖον γυνὴ ἐγυμνώθη, τὸ σῶμα της ἐχρώσθη δι' ἐρυθρᾶς βαφῆς καὶ διεπομπεύθη, διότι ὁ συνταγματάρχης σύζυγός της συνειργάσθη μὲ τὰ ρωσικὰ στρατεύματα κατοχῆς τὸ 1968.

Ἡ κατηγορία περιέχεται εἰς ἐπιστολὴν σταλεῖσαν πρὸς τὸν τέως φιλελεύθερον ἡγέτην, νῦν πρεσβευτὴν εἰς τὴν Ἄγκυραν, καὶ ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νόβα Σβόμποντα».

Ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ ζεύγους, κ. Μιροσλὰβ Ζὰκ καὶ ἀποτελεῖ τὴν σφοδροτέραν ἐπίθεσιν, ἡ ὁποία ἐξαπελύθη ποτὲ ἐναντίον τοῦ κ. Ντοῦμπτσεκ.

Ἡ ἐφημερὶς γράφει: «Τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἀποτελοῦν τὴν μεγαλυτέραν κατηγορίαν ἐναντίον σας (ἐναντίον τοῦ Ντοῦμπτσεκ) καὶ ἐναντίον τῶν συνεργατῶν σας ὡς καὶ ἐναντίον τοῦ σοσιαλισμοῦ σας μὲ τὴν ἀνθρωπίνην μορφήν. Σεῖς εἶσθε ὁ ὑπαίτιος διὰ τὸν κατακερματισμὸν τῶν ἀξιῶν, διὰ τὸ χάος καὶ διὰ τὴν κρίσιν, ὡς καὶ διὰ τὴν διάσπασιν τοῦ κόμματος».

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἐφημερὶς «Πράγα», ὄργανον τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐπιτίθεται δριμύτατα ἐναντίον τοῦ κ. Γιόζεφ Σρμκόφσκυ, ἑνὸς ἐκ τῶν μεταρρυθμιστῶν ἡγετῶν τῆς «ἀνοίξεως τῆς Πράγας», τὸ 1968, τὸν ὁποῖον κατηγορεῖ ὅτι ηὐνόησεν «ἐξελίξεις εἰς τὸ χάος».

(Ἀσσοσ. - Γιουν. - Ρώυτερ)

ΔΕΛΦΟΙ

Εἶναι ἐκλεκτικοὶ στὰ γοῦστα τους... ἀγαποῦν τὴν πολυτέλεια... ἐκτιμοῦν τὴν καλὴ γεῦσι!
Καπνίζουν ΔΕΛΦΟΙ ΦΙΛΤΡΟ

«ΑΛΕΚΤΩΡ»

Ἐτερματίσθησαν χθὲς αἱ ἀπολογίαι τῶν «34»

→ Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

γενεσίας τοῦ 1821 βασίζεται πάλιν εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν προγόνων μας διὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἐλευθερίαν. Τὸ Δημοκρατικὸν Πολίτευμα εἶπεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, εἶναι τὸ καλύτερον ποὺ ἐφεῦρεν ὁ ἄνθρωπος. Ὅταν ὅμως ὁ λαὸς ἐστερήθη τῶν ἐλευθεριῶν του, ἐπρόβαλε τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἀντιστάσεως. Ἡ ἀντίστασις εἶναι ἡ μόνη δυνατὴ ἔκφρασις, ἡ κραυγὴ ἀγωνίας, ἡ ἀντίδρασις στὸ αἴσθημα ταπεινώσεως τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν ἐλευθεριῶν του. Δὲν μετέσχον εἰς ὀργάνωσιν ἀντιστάσεως. Τὸ πεδίον τῆς ἀντιστάσεώς μου ἦτο πολὺ πιὸ εὐρὺ καὶ ἐκτεταμένον. Ἐθεώρησα ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν ὅτι ὁ ρόλος μου ἦταν νὰ εἶμαι ὁ ἐκφραστὴς τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ. Ἡ συμμετοχή μου εἰς τὴν «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα» ἐπιχειρεῖται εἰς τὸ κατηγορητήριον νὰ γίνη διὰ 2—3 κοσμικὰς συναντήσεις, συγκεντρώσεις. Ἐξ οὐδενὸς ἄλλου στοιχείου προκύπτει συμμετοχή μου εἰς αὐτήν. Δὲν μοῦ ἐγένετο κἂν πρότασις. Μονάχα ἔλεγα παντοῦ ὅτι «τὸ ἠθικόν μου πεδίον εἶναι ἀλλοῦ». Ὅταν συνητήθην εἰς τὰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις αὐτὰς καὶ μὲ ἄλλα γνωστὰ εἰς ἐμὲ ἄτομα, ἐγένοντο ἀσφαλῶς πολιτικαὶ συζητήσεις καὶ ἀνέπτυξα βεβαίως τὰς φιλελευθέρας σκέψεις μου καὶ τὴν ἀντίθεσίν μου μὲ τὸ καθεστώς. Τὴν 21ην Ἀπριλίου ἐθεώρησα ὅτι ἔπρεπε νὰ συμπεριφερθῶ σὰν νὰ μὴ ὑπῆρχε κίνδυνος. Ὅταν ἔκανα αὐτὰς τὰς συναντήσεις καὶ συζητήσεις νομίζω ὅτι εἶναι γνωστὸς ὁ λόγος γιατὶ τὶς ἔκανα. Διεβίβασα εἰς τὸν Σημίτην αἴτημα τοῦ ἀειμνήστου Μπακοπούλου διὰ τὴν ἐξέτασιν ἀπὸ τὴν ὑποεπιτροπὴν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀνθρώπων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Εἰς τὴν πρώτην συνάντησιν ἦσαν ἄτομα ἀντιθέτου πολιτικῆς παρατάξεως. Περιεστράφη ἡ συζήτησις γύρω ἀπὸ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου βάσει τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς γνωστῆς Συνθήκης. Ἀλλὰ τὸ κατηγορητήριον μὲ μετέβαλεν καὶ εἰς ἠθικὸν αὐτουργὸν εἰς τὰς πράξεις τῶν κ.κ. Δελούκα καὶ Ροκοφύλλου καθὼς καὶ τοῦ ζεύγους Οἰκονομίδη. Τοῦτο ἀποτελεῖ παραλογισμόν. Ἡ φυλακὴ δημιουργεῖ ἰσχυροὺς δεσμούς. Ὁ Ροκόφυλλος ἐκεῖ μετετράπη εἰς ἀδελφόν. Ὁ Ροκόφυλλος εἶναι πρόσωπον πεντακάθαρον. Ὁ Κων. Φιλίας ἀδαμάντινος χαρακτήρ. Τὸ ζεῦγος Οἰκονομίδη τὸ εἶδα 2—3 φορὲς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σημίτη. Οὔτε τὰς φυσιογνωμίας ἔχω συγκρατήσει. Μὲ κατηγοροῦν ὅτι ὠργάνωσα τὴν «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα». Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἀλλὰ τιμῶ τὴν «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα». Αἱ εἰς βάρος μου κατηγορίαι εἶναι ἀβάσιμοι. Ὡς πολίτης ἀνέπτυξα δραστηριότητα διὰ τὴν συνένωσιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἐκείνου ποὺ πιστεύει εἰς τὰ ἰδανικὰ τοῦ ἀστικοῦ συνταγματικοῦ καθεστῶτος, πέριξ τοῦ Βασιλέως. Καὶ διερεύνησα ἔτσι τὴν δυνατότητα ἐξόδου ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου. Τὸ Ποινικὸν Δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἐδίδασκα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, λειτουργεῖ μόνον εἰς κράτος δικαίου ἂν καὶ εἶναι συνυφασμένον μὲ τὰς μελανωτέρας σελίδας τῆς ἱστορίας. Λειτουργεῖ μόνον εἰς τὸ πλαίσιον τῆς δημοκρατίας. Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν θέσι περὶ λειτουργίας τοῦ δικαίου ἀνέπτυξα εἰς τοὺς φοιτητάς μου κατὰ τὸ ἀποχαιρετιστήριον μάθημα, ὅταν ἀπεπέμφθην βαναύσως ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἀπεπέμφθην, διότι δὲν ἤρεσα εἰς τοὺς κυρίους μου. Αὐτὸς εἶναι ὁ Πανεπιστημιακὸς Διδάσκαλος. Νὰ δίδη τὰς ὑποθήκας τοῦ Πλάτωνος εἰς τοὺς φοιτητάς. Ὁ Σαρίπολος ἔλεγεν ὅτι: Ἂν διωχθῆ ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὸν κόσμον θὰ καταφύγη εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἂν διωχθῆ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην θὰ καταφύγη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἂν διωχθῆ καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, θὰ καταφύγη ἐδῶ, εἰς αὐτὰς τὰς ἕδρας, ὅπου πρέπει νὰ τὴν προφυλάξετε κάτω ἀπὸ τὴν τήβεννόν σας. Τὸ ἴδιο ἔκανε μὲ ἐμὲ καὶ ὁ Ἱσπανὸς καθηγητὴς Οὐναμούνο. Ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς τὴν [illegible] τοῦ κλάδου. Ἀπεπέμφθη καὶ αὐτὸς μὲ ἕνα ἱσπανικὸν νόμον 509 καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακάς.

Μετὰ τὸ μάθημα ἐκεῖνο, τὸ ἀποχαιρετιστήριο ἔλαβα πλειάδα προσκλήσεων ἀπὸ Πανεπιστήμια τῶν Η.Π.Α. μέχρι καὶ τῆς Ἑλβετίας, διὰ νὰ διδάξω. Πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου εἶχον ἐπαφὰς μὲ πνευματικὸ κόσμο τῆς Δύσεως. Μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου μοῦ ζητοῦσαν τὴν γνώμην μου γιὰ τὸ τί συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα. Τοὺς ἔλεγα: «Βλέπω τὴν Ἑλλάδα νὰ ὁδηγῆται εἰς περιπετείας». Διότι ἡ στέρησις τῆς ἐλευθερίας ταπεινώνει τὸν λαόν. Ἔτσι ὁ λαὸς μαραζώνει καὶ σωπᾷ. Τὸ ἴδιο συνέβη μὲ τοὺς λαοὺς τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου. Μετὰ τὸν Πικάσσο, τὸ Καζάλς καὶ τὸν Νταλί, δὲν ὑπῆρξαν ἄλλοι. Εὔχομαι νὰ μὴ συμβῆ τὸ ἴδιο καὶ στὴν πατρίδα μου.

Οἱ 13 βόμβες

Τὰ τέλη Ἀπριλίου 1969 μὲ ἐπεσκέφθη ἕνας Σουηδὸς δημοσιογράφος, κορυφὴ εἰς τὴν χώραν του. Ὁ κ. Χόμκβιστ. Εἴχαμε μαζὶ συνομιλίες γιὰ τὸ ἑλληνικὸ πρόβλημα, στὶς τρεῖς συναντήσεις μας. Στὴν τελευταία μοῦ πρότεινε νὰ πάρω πρὸς φύλαξιν 13 ἐκρηκτικὲς συσκευὲς ποὺ εἶχαν στείλει φιλελληνικοὶ κύκλοι τῆς Σουηδίας. Μοῦ ἐξήγησε δὲ ὅτι δὲν ἦσαν καθόλου ἐπικίνδυνες χαρακτηρίζοντας τὶς συσκευὲς αὐτὲς μὲ τὴν γερμανικὴ λέξη «κνάλεντ», ποὺ σημαίνει ἑορταστικὲς κροτίδες. Τὸν πίστεψα καὶ τὸν πιστεύω σ' αὐτά, παρ' ὅλο τὸ τραγικὸ δυστύχημα τοῦ ἀγαπημένου μου συναδέλφου κ. Καράγιωργα.

Μὲ τὸν Καράγιωργα πρὸ τῶν φυλακῶν εἴχαμε συναντηθῆ τρεῖς φορές. Τὴν μία σὲ δεξίωσι τοῦ ἀειμνήστου Γ. Παπανδρέου καὶ τὶς ἄλλες δύο μὲ τὸν Σημίτην. Τὰς ἐκρηκτικὰς λοιπόν, αὐτὰς συσκευάς, τὰς πῆρα καὶ τὰς ἀπέκρυψα εἰς τὴν οἰκίαν μου. Καὶ ὅταν οἰκογενειακῶς ἐπρόκειτο νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Μύκονον, ὅπου πηγαίνουμε κάθε καλοκαίρι καὶ περνοῦμε τὶς διακοπές μας ἐναλλὰξ μὲ τὴν κουνιάδα μου, δὲν ἠμποροῦσα πλέον νὰ τὰς κρύπτω εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἑλληνικοῦ δεδομένου ὅτι ἐκεῖ θὰ ἤρχετο τώρα ἡ οἰκογένεια τῆς κουνιάδας μου. Τότε σκέφθηκα νὰ τὰς παραδώσω εἰς τὸν Σημίτην. Τὸν εἶχα γνωρίσει εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ βακαλάου ποὺ περιεῖχε παραθεῖον. Μοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ὁ νῦν ὑφυπουργὸς Παιδείας κ. Σιώρης, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὡς δικηγόρος τῆς ἑταιρίας Βλαχούτσικος δὲν ἦτο εἰδικὸς εἰς τὰ ποινικά. Ἔτσι εἶχα συνεργασίαν μὲ τὸν Σημίτην.

Οἱ κροτίδες κύριοι στρατοδίκαι, δὲν εἶναι μέσα οἱασδήποτε φθορᾶς. Ἀλλὰ εἶναι ἐκφράσεις ἐντόνου δυσφορίας. Φυσικὰ συμφωνῶ μαζί σας ὅτι εἶναι ἀνορθόδοξα μέσα. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόκειτο νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Δὲν ἦτο ὁ ρόλος μου αὐτός. Τὰς παρέδωσα εἰς τὸν Σημίτην νὰ συνεχίση τὴν ἀπόκρυψίν των. Αὐτὲς οἱ συσκευὲς θὰ ἠκολούθουν τὴν τύχην τῶν τυχῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἂν ἐξέλιπον ὅλαι αἱ πολιτικαὶ διαδικασίαι καὶ οἱ ἐλπίδες δι' ἐπάνοδον εἰς τὴν συνταγματικὴν ὁμαλότητα, τότε ὡς ἔκφρασις ἀπελπισίας θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο κατόπιν συζητήσεως καὶ ὁπωσδήποτε ὄχι διὰ νὰ προξενήσουν κοινὸν κίνδυνον εἰς ἀνθρώπους καὶ πράγματα. Δὲν εἶναι ἀληθές, ἐπίσης, ὅτι λόγῳ τῆς σημειωθείσης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Καράγιωργα ἐκρήξεως, ἐτράπην εἰς φυγὴν εἰς τὴν οἰκίαν μας εἰς τὴν Μύκονον. Ἀπόδειξις ὅτι δὲν πῆγα εἰς μέρος ἄγνωστον. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ Σημίτης μοῦ ἔστειλε σημείωμα τὸ ἀπόγευμα τῆς παραλαβῆς τῶν συσκευῶν, εἰς τὸ ὁποῖον μοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι οἱ συσκευὲς εἶχαν ἀποκρυβῆ καλῶς καὶ ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ ἡ φύλαξίς των ἀπεδείχθη τραγική. Ἡ κατοχὴ τῶν συσκευῶν αὐτῶν εἶναι τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ ἐστάθη εἰς τὸ κατηγορητήριον ἐναντίον μου. Ἀλλὰ κάνω μία νομικὴ σκέψι: Κατὰ τὴν ἄποψίν μου ἡ κατοχὴ αὐτὴ δὲν συνιστᾷ τὸ προβλεπόμενον ἀπὸ τὸ ἄρθρον 272 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀδίκημα. Διότι ὅταν τὰς κατεῖχον δὲν εἶχα κανένα σκοπό, ἀλλὰ προσεδόκουν μελλοντικὸν καὶ ἀβέβαιον γεγονός. Ἐπὶ πλέον δὲν εἶχον ἄμεσον δόλον. Εἶχα ἄλλωστε ἐλπίδας ἐπανόδου τῆς χώρας εἰς τὴν συνταγματικὴν ὁμαλότητα. Πίστευα καὶ πιστεύω ὅτι θὰ ἐπικρατήση σωφροσύνη. Ἂν ἤθελα νὰ τὰς χρησιμοποιήσω, πιστεύει κανεὶς ὅτι ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ προκαλέσω κοινὸν κίνδυνον; Ἡ ἱστορία μου καὶ ὁ χαρακτήρ μου δὲν ἐπιτρέπουν μίαν τέτοιαν σκέψιν. Νομίζω ἄλλωστε ὅτι [illegible] κρίνονται βάσει τῆς ἱστορίας τοῦ ἀτόμου καὶ ὄχι μεμονωμένα. Εἶχον τὴν τύχην νὰ εἶμαι γνωστὸς εἰς τὸ εὐρύτερον κοινόν. Δὲν νομίζω ὅτι μπορεῖ νὰ εἴπη κανεὶς ὅτι εἶχον κακοὺς σκοπούς.

«Διέπραξα παράνομον πρᾶξιν»

Παρὰ ταῦτα διέπραξα παράνομον πρᾶξιν. Παρέβην τὸ ἄρθρον 4/2 τοῦ Ποιν. Κώδικος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτυχε νὰ ὑπερασπίσω εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον κατηγορουμένους διὰ κατασκευὴν καὶ ἐμπορίαν βαρελότων τοῦ Πάσχα. Εἶχον ἐκραγῆ καὶ εἶχον φονευθῆ μάλιστα ἐξ αὐτῶν καὶ δύο ἄτομα. Πταῖσμα, λοιπόν, ἔχω διαπράξει κύριοι στρατοδίκαι. Σημασία πάντως ἔχει ὅτι διέπραξα ἀξιόποινον πρᾶξιν. Καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνοῦμαι. Ἀλλὰ προλαμβάνω τὸ ἐρώτημά σας: Πῶς ἐσεῖς ἕνας Πανεπιστημιακὸς Διδάσκαλος καὶ μάλιστα τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου διαπράξατε ἕνα τέτοιο ἀδίκημα; Ὀρθὸν τὸ ἐρώτημά σας. Ἡ ἀπάντησίς μου θὰ εἶναι τιμία καὶ πλήρης. Τὰ νομικὰ προβλήματα δὲν τίθενται κατὰ τρόπον ἁπλοῦν. Δὲν εἶναι συνταγαὶ μαγειρικῆς. Τίθεται λοιπόν, τὸ πρόβλημα τῆς ὑπάρξεως φυσικοῦ δικαίου, ὑπεράνω τοῦ γραπτοῦ δικαίου. Ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία τὸ ἔχει συλλάβη τὸ θέμα αὐτό. Στὴν Ἀντιγόνη θὰ τὸ βρῆτε, ὅπως εἶπε χθὲς ὁ ἀδελφός μου Ροκόφυλλος. Εἶναι ἕνα αἰώνιο, ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα, πρόβλημα. Ἀλλὰ ἔμελλε νὰ πάρη λύσι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Ἡ λύσις προῆλθε ἀπὸ τὴν τραγικὴ ἐμπειρία τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων. Ὀρθώθησαν τότε τραγικὰ διλήμματα. Τὸ ὅτι ὑπάρχει φυσικὸν δίκαιον τὸ εἶπε ὁ Ράντου καὶ ὁ Γκόνγκ, ἀλλὰ τοῦτο συνίσταται ἀπὸ τοὺς κανόνας τοῦ πολιτισμοῦ τοὺς κοινῶς ἀποδεκτοὺς εἰς τοὺς λαούς. Εἰς τὴν πρώτην θέσιν τῶν κανόνων αὐτῶν ἰσχύει ὁ κανὼν τῆς προασπίσεως τῶν καταλυθεισῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ βάσις εἶναι τὸ δίκαιον ποὺ ἐξεπήγασεν ἀπὸ τὴν Νυρεμβέργην. Ἤμουν ὁ ἐκπρόσωπος τῶν Γερμανικῶν Πανεπιστημίων εἰς τὴν συζήτησιν ποὺ ἐπηκολούθησεν εἰς τὸ Καίμπριτζ εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ δικαίου τῆς Νυρεμβέργης. Μετὰ αὐτὸ τὸ δίκαιον ἐψηφίσθη καὶ ἀπὸ τὸν ΟΗΕ καὶ κατέστη παγκόσμιον δίκαιον: Ὁ κανὼν τῆς προασπίσεως τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν ὑπάρχει εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων.

Τὸ γιὼτ τοῦ ἐκ τῶν 34 κατηγορουμένων Βίκτωρος Παπαζήση, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν κατηγορίαν, κατεσκευάζοντο βόμβαι. Ὁ Παπαζήσης ἀπολογούμενος, χθές, ἠρνήθη τοῦτο

«Σύγκρουσις καθηκόντων»

Ὅλοι τιμῶμεν τὸν Ρῶσον συγγραφέα Ντάνιελ ὁ ὁποῖος προέβαλεν ἀντίστασιν εἰς τὸ καθεστὼς τῆς χώρας του, καίτοι παραβιάζει τὸ δίκαιον τῆς χώρας αὐτῆς. Ἡ σύζυγός του καὶ ἐκείνη εὑρίσκεται εἰς τὰς φυλακὰς διότι διεμαρτυρήθη διὰ τὴν κακομεταχείρισιν τοῦ συζύγου της. Εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ὑπέρτερον εἶναι ὁ ἄγραφος κανών. Δι' αὐτὸ κανεὶς εὑρίσκεται πρὸ τῆς συγκρούσεως τῶν καθηκόντων. Παράδοξος συγκυρία τῆς μοίρας εἶναι ὅτι ἡ ὑφηγητική μου διατριβὴ ἀσχολεῖται μὲ τὴν σύγκρουσιν τῶν καθηκόντων. Συνελήφθην τὴν 23ην Ἰουλίου 1969 καὶ ἀπὸ τὴν ἑπομένην 26ην ἀρχίζει ἡ ἀνθρωπίνη τραγῳδία μου. Βεβαιῶ τὴν ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν τῆς καταθέσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας δηλώσεώς μου. Ἐπέπρωτο νὰ ζήσω ἐπὶ τῆς ἰδίας μου τῆς ὑπάρξεως ὅτι ἐδίδασκον. Ἡ στάσις τῆς συζύγου μου εἰς αὐτὴν τὴν τραγῳδίαν, ἡ ὁποία ὤρθωσε τὸ ἀνάστημά της, ἀποτελεῖ εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων ὕψιστον δεῖγμα ἀνθρωπίνης ἀρετῆς. Ἐτίμησε τὸ πατρικόν της ὄνομα καὶ τὴν οἰκογένειάν της. Ἐγὼ τὴν εὐγνωμονῶ καὶ εἶμαι ὑπερήφανος δι' αὐτήν.

Ὀφείλω νὰ τονίσω καὶ κάτι ἄλλο. Ἡ δήλωσίς μου κατὰ τὴν προανάκρισιν δὲν ἐσκόπει εἰς τὴν τροφοδοσίαν τοῦ Τύπου κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἦτο καθῆκον μου καὶ πελώριον θέμα ἠθικῆς τάξεως. Διότι ὑπάρχει κῶδιξ τιμῆς. Πρῶτοι ἐσεῖς θὰ μὲ λέγατε ἄνανδρον ἂν ἄφηνα μιὰ γυναῖκα νὰ ὑποφέρη εἰς τὰς φυλακάς. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε τὸ ἐλάττωμα νὰ ἀνακαλύπτουμε ταπεινὰ κίνητρα παντοῦ. Σᾶς διαβεβαιῶ ἐντίμως πρὸ τῆς ποινῆς καὶ τοῦ θανάτου ἀκόμη ποὺ ἀντιμετωπίζω ἀπὸ τὴν κατηγορίαν, ὅτι λέγω τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀλήθεια μόνον δίδει τὸ θάρρος διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἠθικοῦ χρέους. Μετὰ τὴν καταδίκην τῆς συζύγου μου, τὴν ὁποίαν μοῦ ἀνεκοίνωσεν ὁ διοικητὴς τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος Πετρουπόλεως, εἶναι θαῦμα τὸ ὅτι δὲν παρεφρόνησα. Ὁ ἀστυνομικὸς αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες του μοῦ ἐφέρθησαν ἄψογα. Ὑπῆρξαν ἀστυνομικὰ ὄργανα, καθὼς γνωρίζουν καὶ οἱ συγκατηγορούμενοί μου, τὰ ὁποῖα ἐπέδειξαν ἀνθρωπισμόν. Μετὰ τὴν καταδίκην τῆς συζύγου μου, ἐπαναλαμβάνω, ἤγγισα εἰς τὰ ὅρια τῆς παραφροσύνης. Ἔζησα εἰς κόλασιν. Ἐσώθην ἀπὸ τὴν παραφροσύνην χάρις εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Καὶ ὑπῆρξεν δι' ἐμὲ ἐπάνοδος εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων ἡ μεταφορά μου εἰς τὰς φυλακάς. Ἤθελα ἐκτόπως διακαῶς νὰ βρεθῶ ἐδῶ, ἐνώπιόν σας.

Καὶ ὁ κατηγορούμενος κατέληξεν ὡς ἑξῆς τὴν ἀπολογίαν του:

— Εἶναι βαθυτάτη ἡ ἀγάπη μου πρὸς αὐτὸν τὸν τόπον. Εἶναι βαθύτατος ὁ πόνος μου διὰ τὰς περιπετείας του. Δὲν ἀμφισβητῶ τὸν πατριωτισμὸν κανενός. Ἀλλὰ κάποτε πρέπει νὰ σταματήση ἡ κατάστασις αὐτὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μισοὶ Ἕλληνες θεωροῦν τοὺς ὑπολοίπους μισοὺς προδότας. Πιστεύω ὅτι ὅλοι ἔχουν τὸν ἴδιον πατριωτισμόν, ἀλλὰ διαφέρουμε εἰς τὴν σύλληψιν ὡς πρὸς τὸ τί ἐξυπηρετεῖ τὸ ἐθνικὸ συμφέρον. Ἡ Ἑλλὰς τώρα ὁδηγεῖται εἰς φρικτὰς περιπετείας. Εἰς τὰς παραμονὰς τῆς 21ης Ἀπριλίου ὑπῆρχε πνευματικὴ ἄνοιξις εἰς τὴν χώραν μας. Ἦτο μεγάλη ἡ προσφορὰ τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χῶρον. Ἐσημειοῦτο μεγάλη παρουσία τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖ. Ἐγίνετο ἡ χώρα μας χυμῶδες μέλος της. Ἀλλὰ ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις γίνεται μόνον ὅπου ὑπάρχει ἐλευθερία. Σήμερον εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς ὀδυνηρᾶς πνευματικῆς κάμψεως. Ἔχει μαρανθῆ ὁ ἀνθὸς τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Καὶ ἐπιπροσθέτως ἔχει ἀρχίσει μία ἐπικίνδυνος διαδικασία πνευματικῆς ἀποκοπῆς ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Δύσιν. Καὶ ὅταν ἐκλείψη ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν κορμὸν τῆς Δύσεως, τότε ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῆ ἕρμαιον τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. Τότε καμμιὰ συμμαχία δὲν δύναται νὰ ἀναχαιτίση τὸ κακόν. Καὶ τότε θὰ εἶναι ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Αὐτὸς εἶμαι μὲ αὐτὰς τὰς ἰδέας μου. Ἔχω ἤρεμον τὴν συνείδησίν μου καὶ μὲ τὰ παθήματά μου ἀνεβαίνω καὶ ἐγὼ τὸν μικρὸν ἀνθρώπινο Γολγοθᾶν μου. Ἐκεῖνον ποὺ ἀπεδέχθην τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 ὅταν ἀπεφάσισα νὰ παραμείνω εἰς τὸν τόπον μου, ὡς ἐλεύθερος πολιορκημένος.

Ὁ Διον. Καράγιωργας

Μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ Μαγκάκη, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Στρατοδικείου κ. Κων. Ἀτσάλη καὶ ἀπελογήθη ὁ Διονύσιος Καράγιωργας, ἐτῶν 40, οἰκονομολόγος, πρώην καθηγητὴς τῆς Παντείου Σχολῆς. Ὁ Καράγιωργας ἤρχισε τὴν ἀπολογίαν του ὡς ἑξῆς:

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Διώκομαι ἀπὸ τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν. Ὁ λόγος εἶναι ἁπλός, ἀλλὰ οὐσιαστικός. Μὲ διώκει ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, γιατὶ ὡς πνευματικὸς ἄνθρωπος θεώρησα χρέος μου ν' ἀγωνισθῶ γιὰ νὰ ἀποκτήση ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίζη μόνος του γιὰ τὴν μοῖρα καὶ τὰ πεπρωμένα του. Ἐκ τῶν πράξεων ποὺ μοῦ ἀποδίδει τὸ κατηγορητήριον παραδέχομαι ἀνεπιφυλάκτως:

1.— Παραδέχομαι ὅτι βοήθησα τὸν Κ. Σημίτην εἰς τὴν τοποθέτησιν κροτίδος εἰς πρατήριον βενζίνης τῆς Ἔσσο - Πάππας εἰς τὴν Κηφισιάν. Σκοπός μου ἦτο ἡ ἔντονος διαμαρτυρία κατὰ τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν κατάργησι τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν καὶ ἡ ἐκδήλωσις ἀντιθέσεώς μου κατὰ τῶν παραγόντων ποὺ τὴν ὑποστηρίζουν, καθὼς εἶναι ὁ Πάππας.

2.— Παραδέχομαι ὅτι παρέλαβον 13 κροτίδας μὲ ρητὴν ἐντολὴν πρὸς φύλαξιν ἀπὸ τὸν Κ. Σημίτην.

3.— Παραδέχομαι ὅτι παρέλαβα πολύγραφον, ἐγκατέστησα τοῦτον καὶ τὸν ἐχρησιμοποίησα διὰ τὴν ἐκτύπωσιν δελτίων πληροφοριῶν πρὸς διανομήν. Σκοπός μου ἦτο ἡ ἀκριβὴς πληροφόρησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, λόγῳ τοῦ σκότους τῆς λογοκρισίας, γιὰ τὴν ἀξιολόγησι τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως.

Πλὴν ὅμως εἰς τὸ κατηγορητήριον, συνέχισε ὁ Καράγιωργας, καὶ εἰς τὰς καταθέσεις μου, ἀναφέρονται καί: 1) Ὅτι ἡγοῦμην μιᾶς ὁμάδος δυναμιτιστῶν, 2) Ὅτι συμμετεῖχα εἰς συζητήσεις πρὸς ἀνασύστασιν τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης» εἰς τὰς ὁποίας μάλιστα ὁ Πρωτοπαπᾶς μοῦ ἀνέφερεν ὅτι ἡγεῖται ἀντιστασιακῆς ὁμάδος, 3) Ὅτι ἐπῆρα 3 κροτίδας ἀπὸ τοὺς Κουβελάκην καὶ Σταράκην καὶ 4) Ὅτι συνέστησα τὸν Παπαζήσην εἰς τὸν Σταράκην διὰ νὰ μεταφέρη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ τὸ κόττερό του ἐκρηκτικὰς ὕλας. Αὐτὰ ὅλα εἶναι ψευδῆ κατασκευάσματα τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐξεμαιεύθησαν μὲ ψυχολογικὴν βίαν καὶ σωματικοὺς βασανισμούς, ὡς ἐδήλωσα.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν «Δ. Ἄμυνα»

Καὶ τώρα τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ποῖα τὰ κίνητρα, τὰ ἐλατήρια ποὺ μὲ ὤθησαν εἰς τὰς πράξεις αὐτάς; Ἡ ἀπάντησις συνδέεται εὐθέως μὲ τὴν κατηγορία συμμετοχῆς μου εἰς τὴν «Δημοκρατικὴν Ἄμυναν», διότι εἶχεν ἔκδηλον σκοπὸν τὴν διὰ βιαίων μέσων ἀνατροπὴν τοῦ Πολιτεύματος καὶ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος. Κύριοι στρατοδίκαι, ὅτι συμμετέχω εἰς τὴν «Δημοκρατικὴν Ἄμυναν» τὸ παραδέχομαι ἀνεπιφυλάκτως. Τὸ ὅτι ὅμως ἡ «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα» εἶχεν ὡς ἔκδηλον σκοπὸν τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Πολιτεύματος καὶ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος, τὸ ἀποκρούω παντάπασιν. Ἡ κατηγορία αὐτὴ εἶναι ἀνυπόστατος καὶ ἀναληθής.

Καὶ ἔχει καὶ λογικὴν ἀντινομίαν. Μία ὀργάνωσις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος, ὅταν ὑφίσταται τὸ πολίτευμα καὶ λειτουργεῖ. Τὸ πολίτευμα ὅμως τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας, οὔτε ὑφίσταται οὔτε λειτουργεῖ. Ἔχει καταλυθῆ ἀπὸ μίαν ὀλιγομελῆ ὁμάδα ἀξιωματικῶν μὲ τὸ κίνημα τῆς 21ης Ἀπριλίου. Εἶναι λοιπὸν ἡ κατηγορία παραλογισμὸς κατάφωρος. Εἶναι παραβίασις κάθε ἐννοίας δικαίου. Κατηγοροῦμαι μάλιστα ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἀνατρέψει τὸ πολίτευμα. Οἱ λόγοι συστάσεως τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνας» καὶ συμμετοχῆς μου καὶ δραστηριότητός μου, ὄχι πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος, εἶναι τὸ ἄλλο θέμα. Θὰ ἤμουν ὑπόχρεως ἂν μοῦ ἐπιτρέπατε νὰ ἀναλύσω τοὺς λόγους τῆς συστάσεως τῆς ὀργανώσεως καὶ πῶς προέβαλεν ὡς καθῆκον μου ἡ συμμετοχή μου. Οἱ λόγοι αὐτοὶ εἶναι τρεῖς: Πρῶτον, ἡ κατάλυσις τοῦ νομίμου πολιτεύματος τῆς χώρας. Τῆς Βασιλευομένης Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας, ὑπὸ ὀλίγων ἀξιωματικῶν μὲ τὸ κίνημα τῆς 21ης Ἀπριλίου.

Τὸ κίνημα αὐτὸ ἀπετέλεσεν γενεσιουργὸν αἰτίαν τῆς συστάσεως τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνας». Θὰ παρακαλέσω δὲ κύριοι στρατοδίκαι, πρὶν λάβετε ἀπόφασιν γιὰ τὸ θέμα ἂν ἡ «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα» εἶχεν ὡς σκοπὸν τὴν ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος, νὰ ἐρευνήσετε τὸ ἑξῆς: Διατί ἡ «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα» δὲν συνεστήθη πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου, τότε ποὺ ὑπῆρχεν ἀπόλυτος ἐλευθερία σκέψεως, τότε ποὺ δὲν μετεφέροντο οἱ πολύγραφοι στὰ σπίτια, τότε ποὺ δὲν ἔβγαιναν προκηρύξεις, τότε ποὺ δὲν ὑπῆρχεν ἀστυνόμευσις τῶν πολιτῶν, τότε ποὺ δὲν ἐπεκρέματο ἡ Δαμόκλειος σπάθη αὐστηροτάτων ποινῶν εἰς τοὺς διαφωνοῦντας. Ἂν κάνετε αὐτὰς τὰς σκέψεις εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ καταλήξετε εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα. Ὅτι γενεσιουργὸς αἰτία τῆς συστάσεως τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνας» ἦτο τὸ κίνημα τῆς 21ης Ἀπριλίου. Ἠθικὸς δὲ αὐτουργὸς τῶν πράξεών μου ἡ Κυβέρνησις τῆς 21ης Ἀπριλίου.

Πολιτικολογία

Οἱ διενεργήσαντες τὸ κίνημα, συνέχισεν ὁ Καράγιωργας, προέβαλλον εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἦταν προσωρινὸ καὶ ὅτι ἔγινε γιὰ ἐπικείμενο κομμουνιστικὸ κίνδυνο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὄχι πολιτικολογίες. Συντομεύετε καὶ ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου μόνον.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἐκθέσω τοὺς λόγους συστάσεως τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνας». Διότι ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀποκλείση ὅτι ἡ ὀργάνωσις ἀπέβλεπε εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αὐτὸ Καράγιωργα θὰ τὸ κρίνη τὸ δικαστήριο. Ξεχάσατε τὴν αἴθουσα ποὺ εἴχατε ἄλλοτε καὶ τὸ ἄλλο βῆμα.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ (Μαρουδῆς): Εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένα τὰ θέματα κύριε πρόεδρε. Σᾶς κάνω ὑπόμνησι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Περιττολογεῖτε καὶ σεῖς καὶ ὑπόμνησιν δὲν χρειάζομαι.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ (συνεχίζων): Εἶχα ὑπ' ὄψιν μου τὸ ἐπιχείρημα τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σᾶς εἶπα. Χάσατε τὸ βῆμα ποὺ εἴχατε. Μὴ τὸ ξαναπᾶτε ἐκεῖ τὸ θέμα.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ (συνεχίζων): Προεβλήθη τὸ ἐπιχείρημα ὅτι τὸ κίνημα ἦτο προσωρινόν. Αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα ἔχει καταρρεύσει σήμερα πλήρως διότι: α) Διεψεύσθη ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας τῆς χώρας κ. Παν. Κανελλόπουλο, τὸν κ. Κων. Καραμανλῆ καὶ τὸν ἀείμνηστο Γ. Παπανδρέου, β) Ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἀπεδοκίμασε τοῦτο ἐμπράκτως καὶ ἐπανάστησε κατὰ τῆς λεγομένης Ἐπαναστάσεως, γ) Οἱ ἐγκυρότερες ἐφημερίδες «Γκάρντιαν», «Οὐάσιγκτων Πὸστ» καὶ τὸ «Σπῆγκελ» ἀπέδειξαν διὰ στοιχείων ὅτι τὸ ἐπιχείρημα ἦταν κατασκεύασμα γιὰ νὰ δικαιολογηθῆ τὸ κίνημα καὶ δ) Ἡ ὁλομέλεια τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἀπέδειξε ὅτι δὲν ὑπῆρχε τέτοιος κίνδυνος, ποὺ νὰ δικαιολογῆ τὴν ἐκτροπή. Τί συνέβαινε πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου; Πρῶτον, ἡ δημοκρατικὴ κυβέρνησις τῶν ἐτῶν 1947—49 κατώρθωσε νὰ καταστήση ἀνίκανον τὴν ἔνοπλον κομμουνιστικὴν ἀνταρσίαν. Αὐτό, ἡ νίκη κατὰ τοῦ ἐνόπλου κομμουνιστικοῦ, εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐπίτευγμα τοῦ Ἔθνους καὶ ἔγινε χωρὶς νὰ καταλυθοῦν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Δεύτερον, κατὰ τὰ ἔτη 1950—1967 ὅλες οἱ δημοκρατικὲς κυβερνήσεις τῆς χώρας πέτυχαν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὑποδομὴ τῆς χώρας. Τρίτον, ἀπὸ τοῦ 1960 καὶ μετὰ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς συνειδητοποίησε τὰ κοινωνικὰ αἰτήματα καὶ τοὺς στόχους γιὰ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξι, ριζικὴ ἀναδιάρθρωσι τῆς Παιδείας καὶ συνειδητοποίησε ὅτι ὑπάρχει ἱστορικὴ ἀνάγκη νὰ δεθῆ πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς μὲ τὸν πολιτισμένο χῶρο τῆς Εὐρώπης. Καὶ παρὰ τὴν κρίσι τῶν ἐτῶν 1963—65 ὁ ἑλληνικὸς λαὸς προσέβλεπε εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 28ης Μαΐου 1967, ὡς μόνην ὁδὸν ἐκφράσεως τῶν στόχων του καὶ πραγματοποιήσεως τῶν ἐπιδιώξεών του. Τὸ πραξικόπημα ὅμως ἐματαίωσε αὐτὴν τὴν προσπάθειαν τοῦ λαοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος λόγος τῆς συστάσεως τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνας».

Ὁ δεύτερος λόγος ποὺ μοῦ ἐπέβαλε νὰ συμμετάσχω εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἦτο ἡ ἄμυνα. Τὸ δικαίωμα ἀμύνης καὶ ἀντιστάσεως κατὰ τῆς δικτατορικῆς κυβερνήσεως. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι ἔκαναν τὸ κίνημα προέβησαν εἰς σειρὰν πράξεων ποὺ βάσει αὐτῶν ἐπεβλήθη δικτατορία...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὄχι τὰ ἴδια Καράγιωργα.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Δὲν ἐνδιαφέρεστε νὰ μάθετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὄχι δὲν μὲ ἐνδιαφέρουν αὐτὰ ποὺ λές. Εἶναι ἐκτὸς τοῦ κατηγορητηρίου. Ἡ πολιτικὴ δὲν πιάνει ἐδῶ. Αὐτὸ θέλετε ἀλλὰ δὲν γίνεται. Στὴν Πάντειο μπορούσατε, ἐδῶ ὅμως ὄχι.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Ὁ τρίτος λόγος ἡ δικτατορία...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θὰ σᾶς ἀφαιρέσω τὸν λόγον. Ἀρκετὰ μᾶς εἴπατε μέχρι τώρα.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Νομίζω ὅτι μοῦ στερεῖται τὸ δικαίωμα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τὰ νομίσματά σας εἶναι κάλπικα. Δὲν περνοῦν ἐδῶ. Σταματῆστε τὴν πολιτικολογία.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Δὲν μὲ ἀφήνετε ν' ἀπολογηθῶ.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ (Μαρουδῆς): Πῆτε μόνον τὰ ἀναγκαῖα κύριε Καράγιωργα.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ (Μαγκάκης): Νὰ εἰσφέρω καὶ ἐγὼ πρὸς ὁμαλοποίησιν κύριε πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὄχι ὅμως κάλπικα.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ (Μαγκάκης): Νομίζω ὅτι ὁ Καράγιωργας εἶναι ὁ μόνος ποὺ λέγει ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν «Δημοκρατικὴν Ἄμυναν». Ἀφῆστε τον λοιπὸν νὰ ἀπολογηθῆ. Καὶ ἐσεῖς κύριε Καράγιωργα συντομεύετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καλὰ τὰ λέτε. Ἡ γραμμὴ ὅμως τοῦ Καράγιωργα εἶναι αὐτή. Νὰ προχωρήση χωρὶς γραμμή.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ (Μαρουδῆς): Ὁ Καράγιωργας ἐτίμησε τὸ δικαστήριόν σας διὰ τῆς εἰλικρινείας του.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Μὰ τί λέτε κύριε συνήγορε; Πιάστηκε ἐπ' αὐτοφώρῳ.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ (Παπασπύρου): Κύριε πρόεδρε, ἀπὸ τὴν διαδικασίαν ὀσφραίνομαι ὅτι εἶναι ὁ βαρύτερον κατηγορούμενος. Πλανᾶται ἀκόμη καὶ τὸ φάσμα τοῦ θανάτου εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν λόγῳ τῆς κατηγορίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατηγορούμενε νὰ ἀποβάλετε τὸ πάθος.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Δὲν ἔχω πάθος κύριε πρόεδρε. Εἰς τὴν χώραν μας αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ ἐθνικῶν θεμάτων, ποὺ καθορίζουν τὴν μοῖρα τοῦ λαοῦ, δὲν λαμβάνονται κατὰ δημοκρατικὸν τρόπον, ἀλλὰ ἐρήμην τοῦ λαοῦ ἀπὸ ὁμάδα προσώπων, ὅπως εἰς ὅλας τὰς δικτατορίας. Καὶ δὲν ὑφίσταται οὐδεμία ἐγγύησις ὅτι οἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ἐκφράζουν τὸν λαό. Ἐδῶ ὑπάρχουν σοβαραὶ ἐνδείξεις ὅτι ἔγιναν κακαὶ λήψεις ἀποφάσεων ἐπὶ σοβαρῶν προβλημάτων. Ἔχω νὰ ἀναφέρω τρεῖς περιπτώσεις: Πρώτη, εἶναι ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὸν διεθνῆ προσανατολισμὸ τῆς χώρας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κρίσεις ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς θὰ μᾶς κάνετε τώρα; Καθῆστε κάτω.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Ἐπὶ τῆς κατηγορίας κατηγορούμενε ἀπολογηθῆτε. Δὲν ἔχουμε ὄρεξη καὶ περιθώρια ἀπὸ τὸν νόμο γιὰ θεωρίες. Παραμορφώνετε τὸ βῆμα αὐτὸ σὲ κάτι ἄλλο.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Ἀναφέρομαι εἰς τοὺς λόγους ποὺ συνεστήθη ἡ «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τοὺς ἀκούσαμε. Ἄλλο τίποτε ἔχετε νὰ μᾶς πῆτε;

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ (Μαγκάκης): Τότε κύριε πρόεδρε ἂς γίνη μιὰ διακοπή.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διακόπτει ἐπ' ὀλίγον τὴν συνεδρίασιν μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ὁποίας, δίδεται πάλιν ὁ λόγος εἰς τὸν Καράγιωργα.

Αἱ προκηρύξεις

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Θέλω νὰ κάνω μιὰ διευκρίνησι. Δὲν ἦρθα ἐδῶ γιὰ νὰ πολιτικολογήσω, ἀλλὰ νὰ ἀπολογηθῶ γιὰ μιὰ τρομερὴ κατηγορία ποὺ ἐπιφέρει καὶ τὴν ἀνωτάτη τῶν ποινῶν. Ἡ «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα» δὲν ἀπέβλεπε στὴν ἀνατροπὴ τοῦ πολιτεύματος. Μεταξὺ τῶν κατηγοριῶν εἶναι τὰ ἔντυπα καὶ πληροφοριακὰ δελτία. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἀναφέρεται στὴν οἰκονομικὴ κατάστασι τῆς χώρας, χαρακτηρίζεται ὡς ἀντεθνικό. Δὲν εἶναι καθόλου ἀντεθνικὸ ὅμως. Σ' αὐτὸ ἀναφέρω ἐν περιλήψει ὅτι εἰς χώρας ποὺ ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας, τῆς ἀγορᾶς, εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολον ὅταν αὐτὲς διακυβερνοῦνται δικτατορικῶς. Ὁ λόγος εἶναι ἁπλός. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἀπαιτεῖ θυσίας διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ μέλλοντος. Καὶ ἐὰν ὁ λαὸς δὲν συμμετέχη εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς θυσίας, τότε δὲν λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἀναπτυξιακὴν προσπάθειαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τότε εἶναι οἰκονομικὴ στασιμότης. Αὐτὸ συνέβη εἰς τὴν Πορτογαλίαν καὶ ἐδῶ μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου. Ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου, ὁ μέσος ρυθμὸς ἀναπτύξεως προσήγγιζε τὸ 7%. Ἦταν ὁ πρῶτος τοῦ κόσμου. Κατὰ τὰ ἔτη 1967—68 ὁ μέσος ρυθμὸς ἀναπτύξεως κατῆλθεν εἰς τὸ 4%. Ἡ κυβέρνησις δὲν ἀντιμετώπισε τὴν πτῶσιν αὐτὴν μὲ ὀρθόδοξα μέσα πολιτικῆς, ἀλλὰ μὲ μέθοδο ἀλογίστου πληθωρισμοῦ. Ἔτσι ἐξεδηλώθη ἄνοιγμα στὸ ἰσοζύγιο πληρωμῶν τῆς χώρας. Ἡ Κυβέρνησις δὲν χρησιμοποίησε ὀρθόδοξα μέσα: α) Διέθεσεν ὅλο τὸ ἀπόθεμα συναλλαγματικὸ ποσὸν τῆς χώρας ποὺ ἀνήρχετο σὲ 120 ἑκατομμύρια δολλάρια, β) Ἔκανε βραχυπρόθεσμο δανεισμὸ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ μὲ ἐπαχθεῖς ὅρους. Ἔτσι τὸ δημόσιο χρέος ηὐξήθη μόνον ἐντὸς τῆς 2ετίας κατὰ 65%. Ἔτσι μὲ ὑπερχρέωσι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γίνεται ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις. Οἱ Ἕλληνες τῆς σήμερον τρώγουν τὸ ψωμὶ τῆς αὔριον.

Ἄλλος λόγος συμμετοχῆς μου εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἦτο ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος ἀμύνης καὶ ἀντιστάσεως κατὰ τῶν μεθόδων πρὸς διατήρησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν. Εἶναι γνωστοὶ οἱ μέθοδοι καὶ διαπιστωμένοι διεθνῶς. Πρὸ ἡμερῶν ἀνέγνωσα ἕνα μυθιστόρημα τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Ὄργουελ. Περιγράφει τὴν δικτατορία σὲ μιὰ φανταστικὴ χώρα. Περιγράφει τὸν ἔλεγχο τῆς διανοήσεως, τὰ βασανιστήρια καὶ τὴν ἀστυνόμευσι τῶν πολιτῶν. Ἂν τὸ διάβαζα πρὸ τοῦ 1967 θὰ τρόμαζα. Τώρα δὲν μοῦ ἔκανε καὶ μεγάλη ἐντύπωσι. Πρὸ ἡμερῶν ζήσατε μίαν μέθοδον. Τὴν μέθοδον τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας μὲ χάλκευσι ἀνηθικῶν πράξεων καὶ συκοφαντιῶν πρὸς σπίλωσιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν ἀντιπάλων τῆς Κυβερνήσεως. Οὐδεὶς Ἕλλην ἢ ξένος πίστευσε σ' αὐτὸ τὸ μυθιστόρημα τοῦ ἀνακριτοῦ - βασανιστοῦ μου μοιράρχου Μορογιάννη. Ἔχουν ξεπερασθῆ πλέον αὐτοὶ οἱ μέθοδοι.

Καὶ ὁ Καράγιωργας κατέληξε ὡς ἑξῆς:

— Εἶχα χρέος νὰ ἀγωνισθῶ γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν στὴν χώρα μας. Τὸ χρέος αὐτὸ τὸ εἶχα γιὰ τρεῖς λόγους: α) Ὡς ἄνθρωπος ἀπέναντι τῆς ἱστορίας, ἀπέναντι ὅλων ἐκείνων ποὺ ἔχυσαν ποταμοὺς αἱμάτων γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν δημοκρατία, β) Ὡς καθηγητὴς εἶχα χρέος ἀπέναντι τῶν φοιτητῶν μου. Διότι δὲν μετέδιδα μόνον ξηρὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις. Τοὺς εἶχα γαλουχήσει μὲ τὴν ἰδέα τῆς Δημοκρατίας. Θὰ ἤμουν ἀσυνεπὴς ἂν δὲν ἔκανα ὅ,τι ἔκανα. Θὰ φυγομαχοῦσα καὶ δὲν θὰ δικαίωνα τὶς ἰδέες ποὺ δίδασκα. γ) Εἶχα προσωπικὸ χρέος ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς πατρίδος μου. Ἔκανε πολλὲς θυσίες γιὰ μένα. Μὲ σπούδασε στὰ πανεπιστήμια. Μοῦ ἔδωσε ὑποτροφίες γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Μὲ ἔκανε καθηγητὴ καὶ ἀνώτερο κοινωνικὸ λειτουργό. Τί ζητοῦσε ἀπὸ μένα; Ὅ,τι ζητᾶ ἀπὸ ὅλους τοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους. Πρῶτον νὰ μεταδίδω ἐνσυνειδήτως τὰς ἐπιστημονικάς μου γνώσεις καὶ δεύτερον νὰ εἶμαι καὶ νὰ εἴμεθα οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι θεματοφύλακες τῶν ἠθικοκοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἀξιῶν. Εἶχα ὑποχρέωσι, λοιπόν, νὰ ἐξοφλήσω αὐτὸ τὸ μεγάλο μου χρέος, ἔστω καὶ μὲ τὴν ἴδια τὴν ζωή μου.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐπεράτωσεν τὴν ἀπολογίαν του ὁ Καράγιωργας.

Ὁ Ι. Κομποτιάτης

Μετὰ ταῦτα ἀπελογήθη ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Ἰωάν. Κομποτιάτης, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ εἶπεν ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν Δεξιὰν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας καὶ ἀρχηγός του εἶναι ὁ κ. Παν. Κανελλόπουλος. Προσέθεσεν ὅτι ὡς μοναδικὸν ἐκφραστὴν τῆς νομιμότητος εἰς τὴν Χώραν, θεωρεῖ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

— Παραδέχομαι ὅτι εἶμαι μέλος τῆς Δημοκρατικῆς Ἀμύνης, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1967, ἐξηκολούθησεν ὁ κατηγορούμενος. Καὶ κατέληξα εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, διότι ἠθέλησα νὰ ἐκφράσω τὴν ἀντίθεσίν μου πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. Ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς δραστηριότητός μου, παραδέχομαι ὅτι ἐνοικίασα ἕνα διαμέρισμα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσαμαδοῦ, τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιήθη ὡς ἀποθήκη ἐντύπου ὑλικοῦ, ἐν ὄψει τοῦ Δημοψηφίσματος. Ἔλαβα μέρος εἰς τὴν παραλαβὴν καὶ ταχυδρόμησιν ἀρκετῶν χιλιάδων προκηρύξεων. Τὰ λοιπὰ δὲν εἶναι ἀληθῆ. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν γενικὴν κατηγορίαν, ἡ ὁποία μοῦ ἔχει ἀπαγγελθῆ, ὅτι δηλαδὴ ἠθέλησα νὰ ἀνατρέψω τὸ καθεστώς, τὴν ἀρνοῦμαι. Ἐγὼ ἔχω παράδοσιν εἰς τὴν Δεξιὰν καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι [illegible]. Ἡ Δημοκρατικὴ Ἄμυνα, τῆς ὁποίας εἶμαι μέλος, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἐδέχθητε ἀπὸ τὸν Πρωτοπαπᾶ 9.000 δρχ.;

ΚΑΤΗΓ.: Δὲν πῆρα 9.000 δρχ. ἀπὸ τὸν Πρωτοπαπᾶ. Πῆρα μόνον 5.000 δρχ., τὰς ὁποίας ἐχρησιμοποίησα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως.

ΠΡ.: Τὸν Σταράκη τὸν ἐγνωρίζατε;

ΚΑΤ.: Τὸν ἐγνώρισα γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ΕΣΑ.

ΠΡ.: Διὰ τὰς βόμβας τί ἔχετε νὰ πῆτε;

ΚΑΤ.: Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω μὲ βόμβας.

ΣΤΡΑΤ.: Εἴπατε ὅτι ἐδέχθητε ἀπὸ τὸν Πρωτοπαπᾶ 5.000 δρχ. Τί ἐκάματε τὰ χρήματα αὐτά;

ΚΑΤ.: Διετέθησαν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως. Ἐκτιμῶ βαθύτατα τὸν Πρωτοπαπᾶ. Καὶ μὲ ἱκανοποιοῦσε ἡ ἀντίθεσίς του πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἡ ἄποψίς του ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη συνεργασία μὲ κομμουνιστάς.

Ἀπαντῶν εἰς ἄλλην ἐρώτησιν ὁ κατηγορούμενος εἶπεν:

— Εἶμαι συνωμότης, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα νὰ ἀνατρέψω τὸ καθεστώς.

Ὁ Σπ. Λουκᾶς

Ἐν συνεχείᾳ ἀπελογήθη ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Σπ. Λουκᾶς, χημικός, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι πιστεύει πῶς εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν ἀξιῶν, δὲν νομίζει ὅτι χρειάζεται μύησις καὶ ἀντιμετώπισε τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀντιστάσεως, ὡς ὑπόθεσιν ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

— Ἔκανα ὡρισμένες πράξεις γιὰ τὰ ἰδανικὰ ποὺ πιστεύω, εἶπε. Ἀλλὰ δὲν μυήθηκα στὴν «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα», οὔτε σ' ἄλλη ὀργάνωσι. Τὸ κατηγορητήριο ἀναφέρει ὅτι μυήθηκα στὴν ὀργάνωσι ἀπὸ τὸν Σταράκη τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1969. Ἀλλὰ τὸν ἐγνώρισα τὸν Φεβρουάριο τοῦ ἰδίου ἔτους. Συνεπῶς, δὲν μποροῦσα νὰ εἶχα μυηθῆ ἀπὸ αὐτόν.

Περαιτέρω ἰσχυρίσθη ὅτι εἰς τὴν ὁδὸν Ξενοκράτους δὲν ὑπῆρχε ἐργαστήριον κατασκευῆς βομβῶν καὶ ἠρνήθη ὅτι ἐτοποθέτησε βόμβας. Εἶπεν, ἀκολούθως, ὅτι τὸν Κουβελάκη ἐγνώρισεν ἀπὸ τὸν Σταράκη εἰς τὰς ἀρχὰς Μαΐου 1969. Συνεζήτησαν μετὰ τοῦ Κουβελάκη περὶ ἀντιστάσεως, θὰ ἐδέχετο δὲ ὁ Λουκᾶς νὰ βοηθήση, προτιθέμενος νὰ κατασκευάση παράνομον ραδιοφωνικὸν σταθμόν. Ὁ Κουβελάκης τοῦ προέτεινε νὰ μεταβῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, νὰ μεταφέρη ἐπιστολήν, νὰ συναντήση ἄλλους καὶ νὰ διαμαρτυρηθῆ διὰ τὴν ἀκαταλληλότητα τῶν βομβῶν — ἐπειδὴ δὲν «ἐλειτουργοῦν». Μετέβη εἰς τὸ Λονδῖνον, συνήντησε τὸν Ἀστέρη Στάγκον, τοῦ παρέδωσε τὴν ἐπιστολὴν καὶ τοῦ ἀνέφερε περὶ τοῦ Κουβελάκη. Παρεδέχθη, ἐπίσης, ὅτι συνήντησε τὸν Ἰωάννη Λελούδα εἰς τὸ Παρίσι. Ὅταν ἐπέστρεψε ἀνέφερε εἰς τὸν Κουβελάκην ὅτι ὁ Στάγκος θὰ κάνη τὸ καλύτερο δυνατὸ γιὰ νὰ βοηθήση τὴν ὀργάνωσι. Ἡ συζήτησίς των, ἐν συνεχείᾳ, ἀνεφέρθη καὶ πάλι εἰς τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμόν. Κατόπιν μετέβη εἰς Βαρυμπόμπην, ὅπου εἶδε τὸν Κουβελάκην, τὸν Σταράκην καὶ 3 ἄλλα πρόσωπα καὶ συνεζήτησαν περὶ τοῦ παρανόμου ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ. Ὅταν ἔληξεν ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως τοῦ διαμερίσματος τῆς ὁδοῦ Ξενοκράτους, ἐνοικίασε ἄλλο στὴν Κηφισιά, διὰ προσωπικήν του χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν προοπτικὴν νὰ ἐγκαθίστατο ἐκεῖ ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμός. Ὁ Κουβελάκης — εἶπε περαιτέρω ὁ κατηγορούμενος — τοῦ παρέδωσε καὶ μίαν βαλίτσα. Ἐντὸς αὐτῆς περιείχοντο «διάφορες σκόνες». Τὴν παρέδωσεν εἰς τὸν συγκατηγορούμενόν του Πέτρον Παπαδόπουλον. Ἀνεχώρησεν εἰς διακοπάς. Ὅταν ἐπέστρεψε συνελήφθη.

— Δὲν ἔχω καμμία σχέσι μὲ τὴν τοποθέτησι τῶν βομβῶν, ἰσχυρίσθη μετὰ ταῦτα ὁ Λουκᾶς. Ἡ συνεργασία μου ἦταν στὸ νὰ κατασκευάσω τὸν ραδιοφωνικὸ πομπό.

ΠΡ.: Ὥστε δὲν ἔβαλες βόμβες;

ΚΑΤ.: Ὄχι.

Ἡ Βεν. Σταυροπούλου

Ἡ Βενετία Σταυροπούλου, δικηγόρος (μνηστὴ τοῦ Λουκᾶ) ἡ ὁποία ἀπελογήθη ἐν συνεχείᾳ, ἠρνήθη ὅτι ἐπεδίωξεν νὰ ἀνατρέψη τὸ πολίτευμα καὶ εἶπεν ὅτι αἱ πεποιθήσεις της ὁδηγοῦν εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν Κυβέρνησιν.

— Πιστεύω, εἶπεν, ὅτι μόνον ἡ Δημοκρατία καὶ ὁ διάλογος μποροῦν νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν μορφωτικὴν

→ Συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Πρὸς τιμὴν τῶν εὑρισκομένων εἰς Ἀθήνας ξένων μετόχων τῆς Τραπέζης Ἐπενδύσεων — οἱ ὁποῖοι ἀφίχθησαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τακτικῆς ἐτησίας γενικῆς συνελεύσεως τῆς Τραπέζης — ὁ πρόεδρος αὐτῆς καθηγητὴς κ. Στράτης Γ. Ἀνδρεάδης ἔδωσεν δεξίωσιν εἰς τὸ «Χίλτον» Ἀθηνῶν τὴν 6ην τρέχοντος. Εἰς τὴν δεξίωσιν παρευρέθησαν οἱ ὑπουργοὶ Δικαιοσύνης κ. Κυριακόπουλος καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Πάτρας καὶ οἱ ὑφυπουργοὶ Συντονισμοῦ κ. Κοζώνης, Παιδείας κ. Σιώρης, Οἰκονομικῶν κ. Ἀχὴς καὶ Ἐμπορίου κ. Γεωργακέλος. Παρευρέθησαν ἐπίσης οἱ πρέσβεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας κ. STEWART, τῆς Γαλλίας κ. DURAND, τῆς Ὀλλανδίας κ. BARKMAN καὶ τῆς Πολωνίας κ. GOLANSKI, ὡς καὶ ἐπιτετραμμένοι καὶ ἐμπορικοὶ ἀκόλουθοι τῶν περισσοτέρων ξένων ἐν Ἀθήναις πρεσβειῶν. Ἐκ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἐπισήμων ἀναφέρομεν τοὺς διοικητὰς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Γαλάνην, ΕΤΒΑ κ. Πανᾶν, Κτηματικῆς κ. Κριμπᾶν, τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας κ. Δ. Σπέντζαν, τὸν πρόεδρον τοῦ ΕΒΕ Ἀθηνῶν κ. Κανελλόπουλον ὡς καὶ πλείστους ἄλλους ἐκπροσώπους τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ξένου Τύπου. Εἰς τὴν φωτογραφίαν οἱ ὑφυπουργοὶ Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας κ.κ. Ἀχὴς καὶ Σιώρης, ὁ καθηγητὴς κ. Στράτης Γ. Ἀνδρεάδης καὶ ὁ πρώην ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Καραμπέτσος.

Ἐμονιμοποιήθησαν 226 ἔκτακτοι ὑπάλληλοι τοῦ ΠΙΚΠΑ

Ἐμονιμοποιήθησαν οἱ κάτωθι 226 ἔκτακτοι ὑπάλληλοι τοῦ ΠΙΚΠΑ:

Κεντρικὴ Ὑπηρεσία: Μαρία Σκοπετέα, Ἰωάν. Βλαχογιάννης, Φίλιπ. Τζούδας, Γεώργ. Τρουλλος, Χαρίκλεια Βασιλειάδου, Πέτρ. Πετρουλέας, Ἑλένη Χατζίδου, Ἀναστασία Παλαιολόγου, Θεοφανία Φρυσίρα, Παρασκευὴ Ντόκα, Σοφία Στεργίου, Μαριγὼ Νταλάρα, Καλλιόπη Μπελεσιώτου, Μαρία Γεωργιάδου, Ἰωάννα Μελά, Κλεοπάτρα Χρονάκη, Ἰωάν. Σαλτογιάννης, Δέσποινα Παπαζαχαρίου, Εἰρήνη Εὐδαίμονος, Ἀντών. Μπάτσας.

Παραρτήματα: Αἰκατερίνη Γέργου, Ἑρμηνία Παπανίκα, Γεωργία Σασσᾶ ἢ Σασσάδη, Εὐδοξία Κονσονίκου, Ἀθηναΐς Σταθάτου, Εὐμορφία Καπιώτη, Θεοπούλα Ἀποστόλου, Ἰωάν. Μιχαλάκης, Ἑλένη Βλάχου, Καλλιόπη Σωτηρίου, Εἰρήνη Κραβαρίτου, Εὐγενία Σκουλαρίκου, Ἑλένη Τσικινᾶ, Ἀδαμαντία Μανωλάτου, Αἰκατερίνη Πολυδωροπούλου, Ἑλένη Σταθοπούλου, Αἰμιλία Νταγάκη, Πολυξένη Ντάνη, Αἰκατερίνη Χατζῆ, Σπυριδούλα Ξηνταδέκα, Οὐρανία Δασκαλοπούλου, Ζωὴ Σταθοπούλου, Χρυσούλα Σιδηροπούλου, Βασιλικὴ Λάκκα, Οὐρανία Κατσικομβόρδου, Εὐαγγελία Τράκα, Σωτηρία Ἀκριβοῦ, Ἑλένη Γιαννέα, Βασιλικὴ Κουρκούτα, Φιλίτσα Ἀγγέλη ἢ Νασίου, Εὐαγγελία Πολίση, Χριστίνα Παπαγκίκα, Ἀσημένια Ἰωακειμίδου, Εὐαγγελία Μανίκα, Σταυρούλα Φραγκούλη, Εὐγενία Ἀναστασάκη, Εὐδοκία Καρπαθίου, Κων)να Κοψιδᾶ, Γεωργία Χατζηγεωργίου, Εὐαγγελία Ἀβραμπάκη, Σοφία Καραματσίκου, Ζηνοβία Μπετεινάκη, Κυριακὴ Παναγιώτου, Ἰφιγένεια Γελαδάρη, Εὐγενία Σαλταπίδα, Καλλιόπη Μαυρίτση, Εὐδοκία Παπαγεωργίου, Εὐχαρὶς Μανωλάκη, Φιλομένη Παναγιωτίδου, Ἑλένη Παπαδοπούλου, Πολυξένη Χατζηλέκα, Σοφία Ζάβλαρη, Ἑλένη Γιάντζου, Εὐαγγελία Γκίκα, Ἑλένη Δήμου, Εὐσταθία Μανδάλου, Παναγιώτα Γεωργοπούλου, Ἀθανασία Κοκκαλιάρη, Πολυξένη Περιβολοπούλου, Θάλεια Μάνου, Ἔλλη Χρήστου, Ἑλένη Γουνελίδου, Σόνια - Μαρία Καλλοῦ, Μαρία Σαββανῆ, Μαρία Φατσέα, Εὐστράτ. Πανταζόγλου.

Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι: Λάμπρ. Παπαγεωργίου, Γρηγ. Παντελέλης, Βάϊα Θέου, Αἰκατερίνη Περιστέρη, Ἀθαν. Στουρνάρας, Νικ. Κοντογιώργος, Μαργαρίτα Μανωλιάδου, Ὀδυσ. Γεωργούσης, Κυρ. Κοκκινίδης, Ἠλίας Τσιλιώνης, Βασιλικὴ Χατζιάρα, Μαρία Καραδόντου, Κων)να Μυρισύνη, Ζωὴ Ζησοπούλου, Περσεφόνη Τζαφέρογλου, Ἐλισάβετ Τσουπάνου, Φωτεινὴ Γρίκου, Μαργαρίτα Κόντου, Πηνελόπη Κουνάδη, Φωτεινὴ Καρτεζίνη, Ὄλγα Σαράντη, Σταματίνα Δουμᾶ, Μαρία Μωραΐτου, Εὐαγγελία Νταμάνη, Χρυσάνθη - Ζωὴ Κάσκαρη, Γιολάντα Μαυροειδῆ, Καλλιόπη Ζουρμπάκη, Ἑλένη Κουνάδη, Χρυσούλα Μπέλλου, Νίκη Ζυγούρη, Βασιλικὴ Γούτη, Σαπφὼ Ἀγαμανώλη, Ἑλένη Σπύρου, Ἀνθούλα Καραμούτσου, Μαρία Ἀθανασιάδου, Ἑλένη Ξηνταδέκα, Καλλιόπη Θάνου, Εὐαγγελία Βαρουχάκη, Εὐαγγελία Στεφανάκη, Βιργινία Καρναβᾶ, Μαρία Κουσιούρη, Αἰκατερίνη Γκρέμου, Βασιλικὴ Νεονάκη, Ἰωάννα Φίλιου, Κων)να Φούρλα, Θεοδώρα Γιογκαράκη, Ἀγγελικὴ Καλαμᾶ, Ἐλπὶς Δρακονταειδῆ, Δήμητρα Σιαμίκου, Ἀθηνᾶ Μπακογιάννη, Φρειδερίκη Λαφαζάνη, Βασιλικὴ Καραμπάτσου, Εὐαγγελία Σαγανᾶ, Μαρία Σπανοῦ, Ἄννα Τζανίδου, Δέσποινα Γιατρᾶ, Ἀναστασία Λαμπροπούλου, Διονυσία Χήναρη, Φωτ. Μπόσμπου, Πανωραία Λιάλιου, Ἀσπασία Βλάχου, Εἰρήνη Γκολιανοπούλου, Ἀφροδίτη Κόλλια, Ἐλισάβετ Πολυκανδρίτου, Παρασκευὴ Μαϊμανάκου, Εἰρήνη Τσιούρη, Ἄννα Ντάκουλα, Ἑλένη Βονιτσάνου, Δήμητρα Βερυκίου, Μαριγὼ Φέτση, Βασιλικὴ Τσάκου, Παναγιώτα Τσανάκα, Χαρίκλεια Σουργιαδάκη, Ἀφροδίτη Γιαννέζου, Κανέλλα Γιαννοπούλου, Σταματία Παππᾶ, Δέσποινα Χαλβατζῆ, Ἐλευθερία Κωσταγιώργου, Λεμονιὰ Τσούλου, Αἰκατερίνη Μέμη, Νίκη Πιβόλου, Ἀρετὴ Ζήση, Ἄννα Φουντουκάκη, Ἀλίκη Κατσάρη, Μαρία Κατσιγιάννη, Ἐλευθερία Χάϊδου, Σταματία Τσιακίρη, Ἀγλαΐα Γιαννογιάννη, Κυριακὴ Μισιριώτου, Θεοδώρα Χατζῆ, Εὐαγγελία Κυτίδου, Ἄννα Γιαννάκη, Εὐαγγελὴ Οἰκονόμου, Χρυσούλα Κατμερτζῆ, Λεμονιὰ Φωτεινοῦ, Κων)να Ἀδαμοπούλου, Ἀριστούλα Μητσάκη, Ἰφιγένεια Γουσίου, Ἀρετὴ Τσέλιου, Αἰκατερίνη Πολιτάκη, Ἐλευθερία Κονταξῆ, Ἑλένη Καλαϊτζάκη, Ἄννα Βαλκανιώτου, Ἐλευθερία Σκυλοδήμου, Ἀντιόπη Χριστιᾶ, Κων)νιὰ Σακκᾶ, Εὐθυμία Μπαρκούρα, Παρασκευὴ Σερβετᾶ, Μαρία Λάμπρου, Βασιλικὴ Θεριανοῦ, Εὐγενία Ἰωαννίδου, Βασιλικὴ Ρίζου, Γεωργία Τσίμπλινα, Κων)να Φίλιππα, Εὐδοξία Παπαδιώτη, Βαρβάρα Σαματᾶ, Ἔλλη Γράψα, Γεωργία Πουλούδη, Ἀγγελικὴ Χατζηβασιλείου, Εἰρήνη Κουρεμένου, Μαρίνα Λαμπίρη, Κων)να Ρουσσέτη, Δ. Μπένος, Θεοδώρα Πανταζόγλου, Εἰρήνη Βολτυράκη, Αἰκατερίνη Κουνάλη, Ἑλένη Δρακοπούλου, Νικολέττα Καρμίρη, Αἰκατερίνη Μπλέκα, Βασιλικὴ Ἀγγελετοπούλου, Βασιλικὴ Παπαναστασίου, Σταματίνα Ξενάκη, Ἑλένη - Νίκη Παπαντωνιάδου, Ἑλένη Πάκου, Εἰρήνη Τουτζιάρη, Ἀναστασία Νικολαρέα, Ἀδαμαντία Μελέτη, Γαρυφαλλιὰ Γιόβα, Γεώργ. Ἐλευθερίου, Νικ. Λέτσιος.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ἐξετάσεις στὴν Νομικὴ

Ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεων γιὰ τὴν συμμετοχὴ στὶς προφορικὲς τμηματικὲς ἐξετάσεις τῆς περιόδου 15.5.70 ἕως 10.6.70 θὰ γίνη κατὰ τὴν ἀκόλουθο σειρά:

17.4.70

8.30 — 9.30 π.μ. Α — Β κανονικοί.

9.30 — 11.00 π.μ. Γ — Θ κανονικοί.

11.00 — 12.30 μ.μ. Ι — Κ κανονικοί.

12.30 — 1.30 μ.μ. Λ — Μ κανονικοί.

18.4.70

8.30 — 9.30 π.μ. Ν — Π κανονικοί.

9.30 — 11.00 π.μ. Ρ — Υ.

11.00 — 12.30 μ.μ. Φ — Ω.

1.00 — 1.30 μ.μ. παρελθόντων ἐτῶν καὶ Πολιτ. καὶ Οἰκον. ἐπιστημῶν.

Ὅσοι φοιτηταὶ διαμένουν στὴν ἐπαρχία μποροῦν ν' ἀποστείλουν τὶς αἰτήσεις τους ταχυδρομικῶς μέχρι καὶ τῆς τακτῆς προθεσμίας.

Πτυχιακὲς ἐξετάσεις στὴν Πάντειο

Οἱ πτυχιακὲς ἐξετάσεις στὴν Πάντειο Σχολὴ ἀρχίζουν ἀπὸ σήμερα. Σχετικὸς πίναξ ἔχει ἀναρτηθῆ στὴν Σχολή.

Φιλολογικὸ μνημόσυνο

Οἱ μαθηταὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων Δούκα Α.Ε. καὶ Παλλαδίου Λυκείου διοργανώνουν φιλολογικὸ μνημόσυνο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ λυκειάρχου τους Φιλίππου Δούκα, στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας μὲ θέμα: «Προσφορὰ τῆς Ἠπείρου στὴν λαϊκὴ τέχνη».

Νέοι χημικοὶ

Παρουσίᾳ τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὡρκίσθησαν οἱ νέοι πτυχιοῦχοι τῆς φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, τμήματος Χημικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι: Π. Τσαφούσογλου, Ν. Δημόπουλος, Γ. Κατσάλης, Κ. Πούλος, Ν. Μπουρίκας, Θ. Μελίδης, Ν. Κορδᾶς, Ἰω. Χατζηπαναγιώτης, Δ. Σταμπάνη, Δ. Ψωμᾶς καὶ Β. Χαβιάρας.

Ρεπορτάζ: ΣΠ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

→ Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

φοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἀριστοφάνης, Ἡρόδοτος, Θουκιδίδης, Πλάτων, Ξενοφῶν, Ἀριστοτέλης, Θεόφραστος, Πλούταρχος, Ἐπίκτητος, Λουκιανός, Πόσοι ἄλλοι! Καὶ τὰ καλύτερα ἔργα τους, μεταφρασμένα ἀπὸ τοὺς καλύτερους νεοέλληνες συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης: τὸν Πολυλᾶ, τὸν Ραγκαβῆ, τὸν Γρυπάρη, τὸν Μωραϊτίδη, τὸν Κονδυλάκη, τὸνΠοριώτη, τὸν Ταγκόπουλο, τὸν Καμπάνη, τὸν Καζαντζάκη, τὸν Βάρναλη, τὸν Αὐγέρη, τὸν Βουτιερίδη, τὸν Ζερβό, τὸν Τσοκόπουλο, τὸν Χρηστομάνο, τὸν Σιγοῦρο. Γιὰ πρώτη φορὰ δίνονταν στὸν νεοελληνικὸ κόσμο, σὲ πλάτος καὶ σὲ μεταφραστικὴ εὐθύνη, τὸ «Συναξάρι τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς συγγραφικῆς μεγαλοφυΐας». Αὐτὸ ποὺ εἶχε κάνει τότε ὁ Φέξης, ἦταν μιὰ μεγάλη πνευματικὴ προσφορὰ στὴ ζωή μας καὶ στὸν πολιτισμό μας. Κάτι ποὺ τραγικὰ ἔλειπε, καὶ ποὺ πλουσιοπάροχα ἄρχισε νὰ δίνεται στὸν νεοελληνισμό».

Τὰ λόγια τοῦ φίλου μου, εἶχαν βρεῖ ἀνταπόκριση καὶ σὲ μιὰν ἀλήθεια καθολική, ἀλλὰ καὶ σὲ μιὰ δική μου μύχια ἐπιθυμία. Ἡμουνα βέβαιος, ὅπως εἶμαι καὶ τώρα, πὼς ἡ ἀρχαία σκέψη ντυμένη μὲ τὸν ἀρχαῖο λόγο, ἡ ἀρχαία συγκίνηση ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ ἡ καλλιτεχνική της ἀπόδοση, ἡ ἀρχαία ἠθικὴ θεώρηση καὶ ἠθικὴ ἀποτίμηση τῆς ζωῆς, οἱ ἔννοιες γιὰ τὴν Ἐλευθερία, τὴν Πολιτεία, τὸν Νόμο, τὸ Χρέος, τὴ Φιλία, τὴν Παλληκαριά, τὸ σεβασμὸ πρὸς τὸ γῆρας, ἡ λατρεία τῆς ὁμορφιᾶς καὶ τῆς ἀλήθειας, ἡ εὐγένεια τοῦ ἤθους, ὅλ' αὐτά, εἶναι ἀκόμη ἀξίες ἀχάλαστες ποὺ μποροῦν νὰ θρέψουν καὶ νὰ στερεώσουν καὶ τὴν πιὸ κλονιζόμενη σύγχρονη ψυχή. Καὶ θυμᾶμαι τώρα πὼς καὶ στὰ χρόνια μας τὰ γυμνασιακά, εὑρίσκεις ἀκόμα στὰ παλαιοβιβλιοπωλεῖα μερικὰ σώματα ἀπὸ τὶς μεταφράσεις αὐτὲς τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Φέξη! Μὲ πόση χαρὰ τὶς ἀγοράζαμε διαθέτοντας τὸ φτωχό μας «ἀποταμίευμα τῆς ἑβδομάδος» — οἰκονομίες ἀπὸ τὰ ὁδοιπορικὰ ποὺ μᾶς ἔδιναν γιὰ νὰ πηγαίνουμε σχολεῖο!

Ἀλλὰ νὰ ποὺ τὸ ἐκδοτικὸ δαιμόνιο τῆς ἐποχῆς μας καὶ οἱ τεχνικὲς δυνατότητες ποὺ μᾶς προσφέρει, βοήθησαν, ὥστε ὁλόκληρη αὐτὴ ἡ μεταφραστικὴ «Βιβλιοθήκη Φέξη», νὰ ξανασυσταθεῖ, νὰ ξαναζωντανέψει, καὶ νὰ προσφέρεται σήμερα στὸν ἑλληνικὸ κόσμο σὲ τόμους κομψοὺς καὶ εὔχρηστους καὶ σὲ πολὺ προσιτὲς τιμές. Αὐτὴ τὴν ἀνασύσταση τὴν ἀνέλαβε καὶ τὴ φέρνει γοργὰ σὲ πέρας ὁ οἶκος «Τὸ Χρηματιστήριο τοῦ Βιβλίου». Παρακολουθήσαμε, μελετήσαμε ὅλη αὐτὴ τὴν ἐργασία στὶς δεκάδες τῶν μεταφρασμένων ἔργων, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀληθινὲς ἀναδημιουργίες καὶ γλωσσοπλαστικὲς προσθῆκες στὴ σύγχρονη λογοτεχνία μας. Ἡ προτεραιότητα ἔχει δοθεῖ στοὺς τρεῖς Ἀθηναίους τραγικούς, στὸν Ἀριστοφάνη καὶ στοὺς διαλόγους τοῦ Πλάτωνα. Τὶς μέρες αὐτὲς μάλιστα, δόθηκαν στὴν κυκλοφορία ἡ τραγῳδία «Ἀγαμέμνων» τοῦ Αἰσχύλου σὲ μετάφραση Γιάννη Γρυπάρη, οἱ «Βάκχες» τοῦ Εὐριπίδη, οἱ «Ἀχαρνῆς» καὶ οἱ «Ἱππῆς» τοῦ Ἀριστοφάνη καὶ οἱ διάλογοι τοῦ Πλάτωνα Παρμενίδης, Φίληβος, Σοφιστής, Ἴων, Μίνως, Δημόδοκος, Σίσυφος καὶ Κλιτοφῶν. Ἀλλὰ ἔχουν προηγηθεῖ ἄλλα ἑκατὸν εἴκοσι πέντε ἔργα ποὺ μὲ νέες ἀνατυπώσεις, συνεχῶς διοχετεύονται στὸ κοινό. Τοῦτο εἶναι μία ἔνδειξη πὼς ὁ σημερινὸς Ἕλλην, ὄχι μόνο δὲν ἔχει ἀποσπασθεῖ ἀπὸ τὶς μεγάλες του πνευματικὲς παραδόσεις, ὄχι μόνο δὲν ἔχει στρέψει τὴ ράχη του πρὸς αὐτὲς γιὰ νὰ δοθεῖ χωρὶς καμμιὰ ἀντίσταση σὲ ὅ,τι ἀπαρτίζει τὰ πνευματικὰ ρεύματα τοῦ σήμερα, τὰ τόσο θολά, ἀξεκαθάριστα, ἀντιφατικὰ καὶ ἀμφισβητούμενα ἢ καὶ ἐν πολλοῖς ἀρνητικά, ἀλλὰ ἐπιθυμεῖ καὶ νὰ γνωρίσει αὐτὸν τὸν θρυλικὸ ἀρχαῖο πνευματικὸ κόσμο, ποὺ τοῦ ἔμεινε σχεδὸν ἄγνωστος στὸ Σχολεῖο ἢ ποὺ ἡ σκληρὴ ψυχρὴ καὶ τυπικὴ διδασκαλία του, μόνο φόβο τοῦ προξενοῦσε καὶ ἀναρωτιόνταν συχνὰ «μὰ σὲ τί μοῦ χρησιμεύουν οἱ ἀρχαῖοι»;

Γιὰ ποιὸ κείμενο ἔμμετρο ἢ πεζὸ τοῦ προσφερομένου ἀπὸ τὴ «Βιβλιοθήκη Φέξη», ἀρχαίου λόγου, νὰ μιλήσει κανείς; Εἶναι σὰ νὰ ἔχει ἀνοίξει μπροστά του ἕνα ἀπὸ κεῖνα τὰ τεράστια κιβώτια τῶν παραμυθιῶν τὰ γεμάτα κάθε λογῆς πολύτιμα πετράδια ποὺ ἀστράφτουν μὲ ὅλες τὶς χρωματισμένες λάμψεις τῆς μυστικῆς ὀμορφιᾶς τους. Πιάνουμε στὴν τύχη, μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες καὶ τὶς πιὸ λυρικὲς τραγῳδίες τοῦ Εὐριπίδη, τὶς «Βάκχες». Λένε πὼς μ' αὐτὴ τὴν τραγῳδία του ὁ Εὐριπίδης, θέλησε νὰ δηλώσει τὴν πίστη του στοὺς Θεοὺς καὶ νὰ δείξει τί παθαίνουν ὅσοι δὲν θέλουν νὰ δεχθοῦν τὸ δίδαγμά τους. Στὴν προκειμένη περίπτωση, τοὺς Θεοὺς ἀντιπροσωπεύει ὁ Διόνυσος μὲ τὴ θυρσοφόρα συνοδεία του, τὶς Βάκχες, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀσία γιὰ νὰ ἐπιβάλει τὴ λατρεία τῆς ἀμπέλου στὴ χώρα τῶν Θηβαίων. Μὰ ὁ βασιλιὰς τῶν Θηβαίων Πενθεύς, δὲν ὑπακούει στὸν Διόνυσο — καὶ ἔτσι τιμωρεῖται μὲ φρικτὸ θάνατο. Οὐσιαστικά, ἡ ἄρνηση τοῦ Πενθέα νὰ ὑποταχθεῖ στὸν Διόνυσο, εἶναι μιὰ ἄρνηση τῆς ζωῆς, γιατὶ ὁ Διόνυσος μὲ τὶς Βάκχες του, εἶναι μιὰ παράφορη προσωποποίηση ὅλων τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων τῆς γῆς: ἡ μυστικὴ κυοφορία τῶν σπλάχνων της ποὺ γεννάει τοὺς καρπούς, τὸ ἀστάχι, τὸ ἀμπέλι, καὶ ὅλα τ' ἄλλα τ' ἀγαθὰ ποὺ γιὰ τὴν ἀπόκτησή τους τόσο πασκίζει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴ γέννησή του ὡς τὸ θάνατό του. Εἶναι ἀκόμα ὁ Διόνυσος ἡ ὑπέρτατη μέθη ποὺ χαρίζει στὸν ἄνθρωπο ὁ χυμὸς τοῦ εὐλογημένου σταφυλιοῦ καὶ ποὺ τὸν κάνει νὰ σπάζει τὰ στενὰ ὅρια τοῦ καταπιεστικοῦ ἐγώ του καὶ νὰ ἐπικοινωνεῖ εὔφρόσυνα μὲ τὴν ψυχὴ τῆς δημιουργίας μὲ τὴν αἴσθηση τοῦ παντός. Ὁ ὁμαδικὸς χορός, ἡ ὁμαδικὴ μέθη, τὸ ξέφρενο γλέντι, τὸ τραγούδι, τὰ τύμπανα, ἡ παράφορη λατρεία τῶν δυνάμεων τῆς γῆς, βρίσκουν στὶς «Βάκχες» τοῦ Εὐριπίδη, μιὰ ἔκφραση λυρικὴ καὶ ἐπικὴ ποὺ μοιάζει ξάφνου φούντωμα καὶ καταπρασίνισμα θησαυροφόρου κάμπου. Εὐτυχισμένος, ὅποιος ἀκολουθήσει τὴ μαινόμενη ἀπὸ βακχικὸ πάθος συνοδεία τοῦ Διόνυσου· Δυστυχισμένος ὅποιος παρακούσει τὸ πρόσταγμά τους καὶ μείνει παράμερα, ριζωμένος στὴ στέρφα ζωή του. Θὰ τὸν βρεῖ ἡ τραγικὴ τύχη τοῦ Πενθέα.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα τῆς καταπληκτικῆς αὐτῆς τραγῳδίας, ποὺ ἴσως καὶ νὰ προμηνάει τὸν κατοπινὸ ἐρχομὸ καὶ τὴν ἐξάπλωση τοῦ χριστιανισμοῦ στὴν Ἑλλάδα, μολονότι τοῦ χριστιανισμοῦ τὸ βακχικὸ στοιχεῖο, ἀντίθετα μὲ τὸν διονυσιασμό, δὲ βρίσκεται στὸ σῶμα, στὴν αἴσθηση, στὴν ἀπόλαυση τῶν ἀγαθῶν τῆς φύσεως, ἀλλὰ στὴν ψυχὴ τὴ μεθυσμένη ἀπὸ τὴν οὐράνια πίστη. Δείχνει ἀκόμα ἡ ἡφαιστειακὴ αὐτὴ καὶ δονούμενη ἀπὸ γήινες δυνάμεις τραγῳδία, πὼς ὅταν μιὰ πίστη μιὰ θρησκεία, βρίσκεται στὴν ἀρχή της, ἡ ὁρμή της εἶναι ἀκατανίκητη ἡ ἐπιθετικὴ καὶ ἐξαπλωτικὴ τῆς δύναμη σχεδὸν ἀκατάβλητη καὶ ἀπεριόριστη κι' ἀρχίζει νὰ ἀδυνατίζει καὶ νὰ λιγοστεύει μονάχα, ὅταν ἀρχίζει νὰ ἀφθείρεται καὶ νὰ ἀποτελματώνεται μέσα στὴν ἴδια τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ ποὺ γεννήθηκε. Τότε, τίποτε, καμμιὰ προσπάθεια ἀναστυλωτικὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν σώσει. Οἱ «Βάκχες» τοῦ Εὐριπίδη, εἶναι μιὰ κορυφαία στιγμὴ τῆς διονυσιακῆς ποιητικῆς δραματολογίας μέσα στὴν ἀρχαία μας γραμματολογία.

Σταθήκαμε σ' ἕνα μόνο ἀπὸ τὰ ἑκατὸν τριάντα τρία ἀρχαῖα ἔμμετρα καὶ πεζὰ κείμενα τῆς «Βιβλιοθήκης Φέξη», δοσμένα ξανὰ στὴν κυκλοφορία, καθὼς εἴπαμε, ἀπὸ τὸ «Χρηματιστήριο τοῦ Βιβλίου». Μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθεῖ τί βαθὺ καὶ διαρκὲς πνευματικὸ κέντρισμα θἄναι γιὰ τὸν ἀναγνώστη, τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀθάνατα κείμενα, ὅπου τὸ ὕψος τῆς ἰδέας, ἡ στερεότητα τῆς ἀλήθειας καὶ ἡ πλαστικότητα τῶν εἰκόνων, θαυμαστὰ ἐναρμονίζονται μὲ τὴν ἐκφραστικὴ ὡραιότητα καὶ τὶς ποικίλες χάρες ἑνὸς ὁμιλημένου στὴν ἐντέλεια λόγου. Λόγου ποὺ μήτε ξαναειπώθηκε πιὰ μήτε ξαναγράφτηκε.

ΑΝΔΡ. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΕΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ «34»

Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος

ἀνάπτυξιν τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Χώρας.

Μετὰ ταῦτα ἰσχυρίσθη ὅτι οὐδὲν ὕποπτον ἀντελήφθη εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς ὁδοῦ Ξενοκράτους, τὸ ὁποῖον εἶχε μισθώσει ὁ μνηστήρ της. Εἶπεν ὅτι ἐγνώρισε τοὺς Σταράκην, Λελούδαν καὶ Κουβελάκην, ἔκαναν παρέα καὶ συνεζήτουν περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ὁ Λελούδας ἀνεχώρησεν ἀκολούθως εἰς τὰ νησιά, λόγω τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ Σταράκης εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἰς τὰς ἀρχὰς Μαΐου ὁ Σταράκης ἐπέστρεψεν, ὁπότε καὶ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ Λελούδας εἶχε διαφύγει εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ Σταράκης εἶχεν ἔλθει εἰς ἐπαφὴν μὲ πρόσωπον —εἶπε περαιτέρω ἡ κατηγορουμένη— ποὺ θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς προμηθεύση ὑλικὸν διὰ τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμόν. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ θὰ ἔκαναν κριτικὴν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου. Εἰς τὰ μέσα Μαΐου ὁ μνηστὴρ της Λουκᾶς μετέβη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ μίαν ἑβδομάδα. Καταλήγουσα εἶπε:

— Δὲν ἀνήκω εἰς τὴν Δημοκρατική Ἄμυνα. Οὐδέποτε μοῦ ἐζητήθη νὰ συμμετάσχω εἰς αὐτήν. Πιστεύω ἀπολύτως εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν θεωρῶ ὡς τὸ ὕψιστον ἀγαθόν. Τὰ περὶ βομβῶν, δὲν εἶναι ἀληθῆ.

Ὁ Δημ. Κωτσάκης

Ἀπολογούμενος, μετὰ ταῦτα, ὁ ὁδηγὸς ταξὶ Δημ. Κωτσάκης, ἠρνήθη τὴν κατηγορίαν ὅτι μετέφερε ἐκρηκτικὰς ὕλας ἢ ὅτι ἐτοποθέτησε βόμβας καὶ ὅτι μετέφερε πολύγραφον.

Ὁ Π. Παπαδόπουλος

Ἐν συνεχείᾳ ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος Πέτρος Παπαδόπουλος, καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποῦ εἴχατε διορισθῆ;

ΚΑΤ.: Εἰς τὸ Γαλλικὸν Ἰνστιτοῦτον Ἀθηνῶν.

ΠΡ.: Τί ἔχετε νὰ πῆτε;

ΚΑΤ.: Διὰ πρώτην φορὰν ἀντελήφθην νὰ συνδέεται τὸ ὄνομά μου μὲ τὴν «Δημοκρατικὴν Ἄμυνα» τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν σύλληψίν μου. Οὐδέποτε ἀνῆκον εἰς τὴν «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα» καὶ οὐδέποτε ἐγένετο προσπάθεια μυήσεώς μου ἀπὸ τὸν κατηγορούμενο Λουκᾶ. Φέρομαι, κατὰ τὴν κατηγορίαν, ὡς μυηθεὶς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1968, ἐνῶ ὁ Λουκᾶς φέρεται ὡς μυηθεὶς τὸν Ἰανουάριον 1969. Νομίζω ὅτι καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐμφαίνεται ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπῆρξα μέλος τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης» καὶ γι' αὐτὸ δὲν θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν ὀργάνωσι. Θὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ τῆς γνωριμίας μου μετὰ τοῦ κ. Λουκᾶ. Τὸν ἐγνώρισα πρὸ 14 ἐτῶν, εἰς τὴν Πάτρα, ὅπου ἐδίδασκα τότε. Ἦτο τελειόφοιτος γυμνασίου καὶ μαθητής μου εἰς τὰ Γαλλικά. Ἐγίναμε φίλοι. Ἄλλωστε, μόνον κατὰ 11 χρόνια εἶμαι μεγαλύτερός του. Τὸν Λουκᾶ συνήντησα ἀργότερον ἐδῶ εἰς τὴν Ἀθήνα, ὅπου συνεδέθημεν καὶ οἰκογενειακῶς. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἤμεθα τόσο φίλοι, οὐδέποτε ὁ Λουκᾶς ἐπεδίωξε νὰ μὲ μυήση εἰς τὴν «Δημοκρατικὴν Ἄμυνα» ἢ νὰ μοῦ ἀναφέρη κάτι γι' αὐτήν. Ἴσως ἐπειδὴ ἐγνώριζε τὰς ἀντιλήψεις μου καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασία μου καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι ἤμουν ἐξηρτημένος ἀπὸ ἕνα ξένο ἵδρυμα. Δὲν μοῦ ἔκανε οὔτε νύξι διὰ τὴν «Δημοκρατικὴν Ἄμυνα». Ἡ γνωριμία μου αὐτὴ μὲ τὸν Λουκᾶ, τὸν ὤθησε νὰ μὲ παρακαλέση νὰ μεταβιβάσω μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὸν κ. Λελούδα, ποὺ διέμενε στὸ Παρίσι ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀφήση εἰς τὴν οἰκία μου μία βαλίτσα καὶ ἕνα χαρτοφύλακα. Τὸν κ. Λελούδα, ἐξηκολούθησεν ὁ κατηγορούμενος, εἶχα γνωρίσει τυχαίως εἰς ἕνα μπὰρ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρουσίᾳ καὶ ἄλλων ἀτόμων. Ἄλλη μία φορὰ τὸν εἶχα ἰδῆ σὲ μιὰ ταβέρνα στὸ Κολωνάκι. Ἐξετίμησα ἀμέσως τὸν καλό του χαρακτῆρα καὶ τὴν μόρφωσί του. Ἄλλην φορὰν δὲν τὸν εἶχα ξαναδῆ. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὸν κατηγορούμενο Σταράκη. Τὸν εἶδα μόνο μιὰ φορά. Μοῦ τὸν εἶχαν συστήσει μὲ τὸ ὄνομα «Μπουλή». Ἴσως ἦταν τὸ χαϊδευτικό του. Ἀργότερα, στὶς φυλακές, ἔμαθα ὅτι τὸ ὄνομά του ἦταν Ἰωάννης Σταράκης. Μὲ τὸν κ. Λουκᾶ εἴχαμε τακτικὲς συναντήσεις. Ἐπρόκειτο, λοιπόν, νὰ ταξιδεύσω στὸ Παρίσι, διὰ νὰ ἐκπροσωπήσω τὸ Γαλλικὸ Ἰνστιτοῦτο στὸ Διεθνὲς Συνέδριον Καθηγητῶν Γαλλικῆς καὶ νὰ διοργανώσω μίαν ἐκδρομὴν τῶν μαθητῶν μας.

»Ἔτσι, μετέβην εἰς τὸ σπίτι τοῦ κ. Λουκᾶ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσω. Ὁ κ. Λουκᾶς μὲ παρεκάλεσε νὰ παραδώσω μίαν ἐπιστολήν του στὸν Λελούδα. Ἐδέχθην. Καὶ ὅταν ἔφθασα στὸ Παρίσι, ἐπεκοινώνησα τηλεφωνικῶς μὲ τὸν κ. Λελούδα. Συναντηθήκαμε στὴν λεωφόρο Ἠλυσίων. Τοῦ ἔδωσα τὸ γράμμα. Τὸ ἐδιάβασε. Δὲν εἶπε τίποτα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φράσι: «Θὰ γράψω στὸν Λουκᾶ». Τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς μου, ἐπεκοινώνησα τηλεφωνικῶς μὲ τὸν Λελούδα, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ πῶ στὸν Λουκᾶ «νὰ μὴ συμμερίζεται τὸν Μπουλή».

»Σχετικῶς μὲ τὰ πράγματα ποὺ ἔφερε ὁ Λουκᾶς στὸ σπίτι μου, ἔχω νὰ πῶ τὰ ἑξῆς: Στὶς 16 Αὐγούστου 1969, ὁ συγκατηγορούμενός μου ἦλθε στὸ σπίτι μου κι' ἄφησε μιὰ βαλίτσα κι' ἕναν χαρτοφύλακα. Ἤξερα ὅτι μετακομίζει ὁ Λουκᾶς καὶ δὲν παραξενεύτηκα. Ἔβαλα τὴν βαλίτσα καὶ τὸν χαρτοφύλακα στὸ δωμάτιό μου. Τὸ βράδυ ὁ Λουκᾶς ἔφυγε γιὰ κάποιο νησί. Τρεῖς ἡμέρες ἀργότερα πῆγα στὴν Μυτιλήνη, στὸν Μόλυβο, νὰ δῶ τὸν πατέρα μου. Στὶς 29 Αὐγούστου ἦλθα. Τηλεφώνησα στὴν μνηστὴ τοῦ Λουκᾶ, τὴν Βενετία Σταυροπούλου, ἀλλὰ δὲν ἀπήντησε κανείς. Ἔπειτα τηλεφώνησα στὸ σπίτι τοῦ Λουκᾶ καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα του ἔμαθα ὅτι τὸν εἶχαν συλλάβει. Τὴν ἐπομένη μετέφερα τὴν βαλίτσα καὶ τὸν χαρτοφύλακα στὸ σπίτι τοῦ φίλου μου. Τὰ παρέλαβε μία θεία του καὶ τὰ πῆγε στὸ διαμέρισμά της, στὴν ὁδὸν Κέκροπος 7, ὅπου καὶ ἀνευρέθησαν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία. Ἀπὸ τὶς 30 Αὐγούστου ὡς τὶς 10 Σεπτεμβρίου, πῆγα δυὸ φορὲς στὸ σπίτι τοῦ Λουκᾶ, γιὰ νὰ συμπαρασταθῶ. Στὶς 10 Σεπτεμβρίου συνελήφθην κι' ἐγώ. Μὲ ἠρώτησαν διὰ τὴν βαλίτσα καὶ τὸν χαρτοφύλακα καὶ τοὺς εἶπα ποῦ εὑρίσκονται. Μαζὶ μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς πήγαμε στὸ σπίτι τῆς θείας τοῦ Λουκᾶ καὶ τότε, διὰ πρώτην φοράν, εἶδα ὅτι μέσα εἰς τὴν βαλίτσα ὑπῆρχαν χημικαὶ οὐσίαι.

Καὶ ὁ κατηγορούμενος κατέληξε:

—Ἀγνοοῦσα τὴν ὕπαρξιν τῆς ὀργανώσεως καθὼς καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς βαλίτσας καὶ τοῦ χαρτοφύλακος. Ἐπίσης, ἀρνοῦμαι ὅτι ἐγνώριζα τὰς ἐνεργείας τοῦ Λουκᾶ.

Ὁ Κ. Τσακαρέστος

Ἀκολούθως ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος Κων. Τσακαρέστος, ἠλεκτρονικός.

— Κατηγοροῦμαι, εἶπε, διά παράβασιν τοῦ Α.Ν. 509. Ἀρνοῦμαι τήν κατηγορίαν. Οὐδέποτε ἐπεδίωξα τήν ἀνατροπήν τοῦ καθεστῶτος καί τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος. Ἀντιθέτως ὑπηρέτησα μέ πίστιν καί ἀφοσίωσιν τό κοινωνικόν καθεστώς μας. Δέν ἐμφοροῦμαι ἀπό ἀριστερά φρονήματα, ὡς κατηγοροῦμαι. Ἤμουν ὀπαδός τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καί ἠγωνίσθην διά τήν Δημοκρατίαν, εἰς τήν ὁποίαν ἡ πλειοψηφία κυβερνᾶ καί ἡ μειοψηφία ἐλέγχει. Ὡς μέλος τῆς ΕΔΗΝ καί ὡς συνδικαλιστής τῶν φοιτητῶν, ἠγωνίσθην διά τήν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Παιδείας καί ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἐξετίμησε αὐτούς τούς ἀγῶνας μου καί ἐτοποθετήθην ὑπεύθυνος τοῦ συνδικαλιστικοῦ γραφείου τῆς ΕΔΗΝ. Μέ τέτοιες πεποιθήσεις πού εἶχα καί τόσους ἀγῶνας εἶναι ἀδύνατο νά ἠθέλησα νά ἀνατρέψω τό πολίτευμα καί τό κοινωνικόν καθεστώς, ὡς κατηγοροῦμαι. Δέν συνεφώνησα μέ τήν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου, διότι πιστεύω ὅτι διά νά ζήση ἕνα ἔθνος ἔχει ἀνάγκην ὀξυγόνου. Καί τό ὀξυγόνον αὐτό εἶναι ἡ Δημοκρατία καί ὁ σεβασμός τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. Τό κατηγορητήριο ἀναφέρει ὅτι ἐμυήθην εἰς τήν «Δημοκρατικήν Ἄμυνα». Ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι κατεδικάσθην παλαιότερον διά παράβασιν τοῦ Α.Ν. 509 καί ἀμνηστεύθηκα. Δέν εἶναι ἀλήθεια. Σᾶς προσκομίζω ἀπόφασιν τοῦ Στρατοδικείου, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι ἀθωώθηκα. Συνελήφθην τήν 4ην Σεπτεμβρίου 1969. Εἶχε προηγηθῆ ἡ σύλληψις τοῦ Ἰωάννου Κομποτιάτη καί τῆς Βασιλικῆς Ζωγράφου. Ἐάν εἶχα ἀναμιχθῆ εἰς τήν ὀργάνωσιν ἀσφαλῶς δέν θά ἀνέμενα νά μέ συλλάβουν. Δέν εἶχα καμμία σχέσι μέ τήν ὀργάνωσι. Κάποιος φίλος μοῦ εἶπε νά προσχωρήσω τήν «Δημοκρατική Ἄμυνα». Ἐγώ ἐπεφυλάχθην νά ἀπαντήσω. Ἐζήτησα νά μάθω τίς θέσεις της διά νά διαπιστώσω ἐάν συμφωνῶ καί ἄν καλύπτωμαι ἰδεολογικῶς. Δέν ἐπρόφθασα ὅμως νά διαβάσω τίς θέσεις διότι ἐν τῷ μεταξύ συνελήφθην. Ὁ Κομποτιάτης μίαν ἡμέρα ἔφερε στό κατάστημά μου μερικά πράγματα — ἕνα-δυό ντιβάνια καί κάτι ροῦχα. Ἀλλά μ' ἐμπόδιζαν καί τοῦ ἔλεγα νά ἔλθη νά τά πάρη. Τόν Ἰανουάριο τοῦ 1969, μέ παρεκάλεσε νά τοῦ γνωρίσω τόν κ. Πρωτοπαπᾶ, ὁ ὁποῖος ἦταν φίλος μου. Συνηντήθημεν μέ τόν κ. Πρωτοπαπᾶ σέ μιά ταβέρνα. Συζητήσαμε περί τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Στίς 4 Σεπτεμβρίου 1969 συνελήφθη ἡ μνηστή μου καί ὀλίγας ὥρας ἀργότερον ἐγώ. Δέν εἴχαμε καμμία ἀνάμιξι στήν ὀργάνωσι. Ἐδῶ ἔγινε λόγος γιά κάποιο πομπό πού ἤθελε νά κατασκευάση ἡ ὀργάνωσις. Ἄν ἤμουν μέλος τῆς ὀργανώσεως δέν θά ἀναλάμβανα ἐγώ αὐτή τή δουλειά; Εἶμαι ἠλεκτρονικός καί στό κατάστημά μου ὑπῆρχαν ὅλα τά ἐξαρτήματα. Γιά μένα ἡ κατασκευή του ἦταν θέμα μιᾶς ἡμέρας. Θά μποροῦσα νά φτειάξω 10 πομπούς κι' ὄχι ἕναν. Ἀλλά, ὅπως εἶπα καί προηγουμένως δέν εἶχα καμμίαν ἀνάμιξι μέ τήν ὀργάνωσι.

Ὁ Β. Παπαζήσης

● Ἐν συνεχείᾳ ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος Βίκτωρ Παπαζήσης, ἐκδότης, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἀρνεῖται τήν κατηγορίαν κι' ἀρνεῖται ὅτι ἠθέλησε νά ἀνατρέψη τό πολίτευμα.

— Γνωρίζω τόν κ. Καράγιωργα, εἶπε περαιτέρω ὁ κατηγορούμενος. Κάποτε μοῦ εἶχε ζητήσει νά φυγαδεύσω εἰς τό ἐξωτερικόν ἕναν ἐπιστήμονα. Ἐπρόκειτο νά ἀγοράσω ἕνα γιώτ καί γι' αὐτό μοῦ εἶχε κάνει τήν πρότασι αὐτή. Τοῦ ἀπήντησα ὅτι ἔπρεπε νά δοκιμάσω πρῶτα τό σκάφος. Τό κατηγορητήριο ἀναφέρει ὅτι τό 1968 μετέφερα μέ τό γιώτ εἰς Ἰταλίαν ἕνα ἄτομο, τοῦ ὁποίου εἶχε ἀπαγορευθῆ ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Δέν εἶναι ἀληθές. Στήν πραγματικότητα ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶχε ἀναχωρήσει κανονικῶς δι' ἐγκύρου διαβατηρίου. Καί σήμερα ἐργάζεται εἰς τόν Ο.Η.Ε.

Κατα τά λοιπά ὁ κατηγορούμενος Παπαζήσης ἠρνήθη ὅτι κατεσκευάζοντο βόμβαι εἰς τό γιώτ.

Ἐρωτηθείς ὑπό τοῦ κ. προέδρου ἐάν ὁ Καράγιωργας τοῦ εἶχε συστήσει τόν Σταυράκη, ὁ κατηγορούμενος ἀπήντησε καταφατικῶς.

Ἐπίσης ἠρωτήθη ἐάν θά ἐδέχετο νά μυηθῆ εἰς τήν ὀργάνωσιν, ἐάν τοῦτο τοῦ ἐζητεῖτο. Ὁ κατηγορούμενος ἀπήντησε: «Δέ ξέρω τί θά ἔκανα».

Ὁ Μ. Μιχόπουλος

● Ἀπολογούμενος, ἀκολούθως, ὁ κατηγορούμενος Μ. Μιχόπουλος ἠρνήθη ὅτι εἶναι μέλος τῆς «Δημοκρατικῆς Ἄμυνας». Ἠρνήθη ἐπίσης ὅτι ἐγνώριζε τά τῆς ὀργανώσεως καί ὅτι ὁ Καράγιωργας —ὁ ὁποῖος ἦτο καθηγητής του— τόν ἐχρησιμοποίησε διά τήν ἐκτύπωσιν καί τήν ἀποστολήν προκηρύξεων. Εἶπε ὅτι δέν εἶναι ἀριστερός. Ἠρνήθη, ἐπίσης, ὅτι προσεπάθησε νά μυήση ἄλλον.

Ὁ Ι. Βασιλείου

•Ὁ κτηγορούμενος Ι. Βασιλείου, βοηθός καθηγητοῦ, εἶπεν ἀπολογούμενος ὅτι διεσκόρπισε προκηρύξεις μετά τοῦ ἀποβιώσαντος Παριανοῦ καί ὅτι ὁ Καράγιωργας τοῦ ἔδωσε καί ἐταχυδρόμησε εἰς προσωπικότητας ἐπιστολάς. Προηγουμένως εἶχε συντάξει τόν κατάλογον τῶν προσωπικοτήτων κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Καράγιωργα. Εἶπεν ὅτι ἀνήκει εἰς τό Κέντρον, προερχόμενος ἐκ τῆς Δεξιᾶς καί ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀριστερός. Ἠρνήθη ὅλα τά σχετικά μέ τήν τοποθέτησιν βομβῶν καί ἠρνήθη ὅτι ὑπῆρξε μέλος τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης». Εἶπεν, ὅμως ὅτι αἰσθάνεται ὑπερήφανος δι' ὅσα διέπραξε.

Ὁ Ι. Σταράκης

Τέλος, ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος Ἰωάν. Σταράκης, δημοσιογράφος (Ἑλληνογάλλος). Ἀπελογήθη εἰς τήν γαλλικήν καί διερμηνεύς μετέφρασε τά ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα. Ὁ Σταράκης ἀνεφέρθη εἰς τήν Γαλλικήν Ἐπανάστασιν εἰς τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου κλπ. Ὡμίλησεν, ἐπίσης, περί τῶν ταξιδίων του εἰς Γαλλίαν καί Ἑλλάδα, πρός τόν σκοπόν — ὡς ἰσχυρίσθη — συγγραφῆς βιβλίου, σχετικοῦ μέ τήν ἀντίστασιν. Ἠρνήθη δέ τά περί βομβῶν.

Ἡ συνεδρίασις διεκόπη τήν 3.15 μ.μ. Ἐν τῷ μεταξύ χθές ἀπό τῆς 1ης μ.μ. τήν ἕδραν τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου εἶχε καταλάβει ὁ κ. Ν. Παπακωνσταντίνου. Ἡ συνεδρίασις τοῦ Στρατοδικείου θά ἐπαναληφθῆ σήμερον τήν 9.30 π.μ. ὁπότε καί θα ἀγορεύση ὁ Βασιλικός Ἐπίτροπος κ. Λιαπῆς.

ΟΔ. ΖΟΥΛΑΣ
ΦΡ. ΗΛΙΑΔΗΣ
ΣΠ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛ. ΡΗΓΑΣ
ΣΠ. ΤΣΙΡΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ Ὀργανισμός Λιμένος Πειραιῶς διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μυστικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διά συμπληρώσεως τιμολογίου καί προϋπολογισμοῦ προσφορᾶς ἄνευ ὁμαλότητος τιμῶν καί κατά παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς ἰσχυούσης περί ἐκτελέσεως τῶν Δημ. Ἔργων Νομοθεσίας, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου «Κατασκευή 4 λυομένων μεταλλικῶν ὑποστέγων εἰς διαφόρους περιοχάς τοῦ Ο.Λ.Π.», προϋπολογισθείσης δαπάνης δραχμῶν 18.500.000, ὑπό τούς ὅρους τῆς μελέτης τοῦ ἔργου καί τάς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ὁ διαγωνισμός θά λάβη χώραν τήν 7.5.70 καί ὥραν 11.00 π.μ. ἕως 11.15 π.μ. εἰς τά ἐν Πειραιεῖ γραφεῖα τοῦ Ο.Λ.Π. ὁδός 11 Μεραρχίας 2 ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς Ο.Λ.Π.

Εἰς τόν διαγωνισμόν γίνονται δεκτοί ἐργολῆπται Δ.Ε., κάτοχοι πτυχίου Δ' τάξεως, δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τόν διαγωνισμόν 370.000.

Λεπτομερεῖς πληροφορίαι παρέχονται εἰς τό Τμῆμα Οἰκοδομικῶν Ἔργων ΟΛΠ καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καί κατά τάς ὥρας 11 π.μ. ἕως 2 μ.μ.

Τά ἔξοδα τῆς παρούσης διακηρύξεως βαρύνουσι τόν τελευταῖον μειοδότην.

Ὁ Γενικός Διευθυντής
Θ. ΣΑΒΒΑΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΤΗΣΙΑΣ
ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται οἱ κ.κ. συνάδελφοι ὅπως προσέλθουν εἰς τήν ἐτησίαν τακτικήν συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου τήν 13ην Ἀπριλίου 1970, ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ Συλλόγου Ἐμποροϋπαλλήλων Ἁγ. Φιλοθέης 5β (πλατεῖα Μητροπόλεως).

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1) Ἔκθεσις Δ. Συμβουλίου ἐπί τῶν πεπραγμένων 1969. Ἀπολογισμός χρήσεως 1969. Προϋπολογισμός χρήσεως 1970.

2) Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν ἐπί τῆς διαχειρίσεως 1969.

3) Ἔγκρισις πεπραγμένων 1969. Ἀπολογισμός χρήσεως 1969 καί προϋπολογισμός 1970.

4) Ἀπαλλαγή Διοικ. Συμβουλίου καί ἐλεγκτῶν πάσης εὐθύνης.

5) Ἀρχαιρεσίαι.

Ἐν περιπτώσει μή ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας εἰς τήν πρώτην Γενικήν Συνέλευσιν θά συνέλθη νέα τοιαύτη τήν 20ήν ἰδίου μηνός, τήν αὐτήν ἡμέραν καί ὥραν καί ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καθ' ἥν θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ὁσαδήποτε μέλη καί ἄν παραστοῦν.

Ἀθῆναι τῇ 28.3.70
ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τήν 29—4—70 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τετάρτην καί ὥραν 16.00 ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Γεν. Νοσ)μείου Ἱερ)τρας, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. 42)70 ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ., διεξαχθήσεται δημόσιος, τακτικός, μειοδοτικός διαγωνισμός διά τήν προμήθειαν εἰδῶν: 1) Ρουχισμοῦ, 2) κλινοστρωμνῆς, 3) στρωμάτων ἀφρολέξ, 4) ἐμβάδων ἀσθενῶν, 5) μεταλλικῶν ἀρχειοθηκῶν, 6) φιαλῶν ὀξυγόνου καί 7) ἐργαλείων καί ὀργάνων Χειρουργείου Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς.

Ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας ὁ διαγωνισμός ἐπαναληφθήσεται τήν 6ην Μαΐου 1970, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τετάρτην ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω τόπῳ καί τήν αὐτήν ὥραν.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Ἱδρύματος καί ἐκ τῶν ἐκτενῶν διακηρύξεων τοῦ ὡς ἄνω διαγωνισμοῦ (τηλ. 2—52).

Ἐν Ἱερ)τρα τῇ 1—4—70
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΝΙΚ. ΚΟΥΝΕΛΑΚΗΣ
Γυμνασιάρχης